

unfoldingWord® Hebrew Bible

Joshua

Version 2.1.30

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldinWord® Hebrew Bible

2022-10-11 Date:

2.1.30 Version:

unfoldinWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldinWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldinWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldinWord® is a registered trademark of unfoldinWord. Use of the unfoldinWord name or logo requires the written permission of unfoldinWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldinWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldinWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldinword.org/uhb original work by unfoldinWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldinWord regarding your translation of this work, please contact us at unfoldinword.org/contact/

<https://github.com/> The unfoldinWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldinWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Joshua
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
5	Chapter 4
5	Chapter 5
6	Chapter 6
6	Chapter 7
7	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
9	Chapter 11
9	Chapter 12
10	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
11	Chapter 16
12	Chapter 17
12	Chapter 18
13	Chapter 19
13	Chapter 20
13	Chapter 21
14	Chapter 22
15	Chapter 23
15	Chapter 24
17	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Joshua

Chapter 1

1 יהי אחורי מות משה עדך והוה ואנקר והוא אל-יהושע בר-נון משרת משה לאמור: **2** משה עבדי מות ועתה קום עבר את-הירדן הנה אתה כל-העם הזה אל-הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: **3** כל-מקום אשר תדריך כירגאלכם בו لكم נמתני כאשר דברתי אל-משה: **4** מה-מדבר ומלאנין הנה ועד-הנור נבר-פרת כל הארץ יעד-הם הגדול מבוא המשם והיה גבולם: **5** לא-יתעצב אושל פְּרִיר כל ימי חירך כאשר היית עט-משה אהיה עטך לא ארפק ולא אעבק: **6** חזק ואמץ כי אתה תנחיל את-העם הזה את-הארץ אשר-נשבעת לאותם לחתם להם: **7** רק מוק ואמץ מאד לשמר לעשوت ככל-התורה אשר צור משה עבדי אל-תסור ממענו ימין ושמאל למען תשפלו בכל אשר תלה: **8** לא-ימוש ספר התורה הזה מפען והאגת בו זומם ולילה למען תשمر לעשות ככל-הכתב בו פ'יא תאלות אנדרארכ ווא תשפל: **9** הלווא צויתך חזק ואמץ אל-תערץ ואל-תחתך כי עטך היה אלהיך בכל אשר תלה: **10** יציו יהושע את-שטרן העם לאמור: **11** עברו | בקרוב הקחנה מצא את-העם לאמר היכינו לכם צדקה לו בזעם | שלשת ימים אמרם עברים את-הירדן הזה לבוא לשלוח את-הארץ אשר היה אלהיכם נתן לכם לרשמה: **12** וראובין ולגדי ולחצ'י שבט המנשה אמר יהושע לאמור: **13** זכור את-הדבר אשר צוה אתכם משה עבדיהו לאמר היה אלהיכם מניתם לכם וגננו לכם אמר את-הארץ הזאת: **14** נשכם טפכם ומוקניכם שבעו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם מעברו חמשים לפניו אחיכם כל גבורי החיל וערתם אותו: **15** עד אשר ינתק יהוה | לאחיכם ככם וירשו גס-המה את-הארץ אשר היה אלהיכם נתן לכם ושבתיהם לארץ ירשותכם וירושתם אותה אשר | נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזריח השם: **16** ויענו את-יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה אל-כל אל-אשר תשלחנו לך: **17** כל אשר-עטנו אל-משה כן נשמעו אליך רך יהוה והוא אל-הו' עטך כאשר היה עם-משה: **18** כל-איש אשר-ימרה את-פיך ולא-ישמעו את-דבריך לכל אשר-תצפו יימת רך חזק ואמץ:

Chapter 2

1 שליח הוועד־ברון מינרטו שנים־אנשים מרגלים חרש לאמר לו ראו את הארץ ואת־יריחו ולפניהם בותיאשה זונה ושם רחוב שכוב־שמה:² אמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים בא הנה הלילה מבני ישראל לחפר את־הארץ.³ שליח מלך יריחו אל־רבנן לאמר לא־אשׁר־באו לבתור כי לחפר את־כל הארץ בא:⁴ והקח האשה את־שׂנן האנשים וצצפן ותאמך | כן באו אל־הארשים ולא ידעתי מאיו הפה:⁵ יהי השער לסגור בחזרן והאנשים יצאו לא ידעתי أنها חלכו האנשים רדף מלה אחריהם כי תשיגום:⁶ והוא העלטם והגנה ותתמנם בפשתי השען הערכות לה על־האג:⁷ והאנשים רדף אחריהם דורך היידן על המערבות והשער סגור אחרי כאשר יצאו הרופים אפריקם:⁸ והפה טרם ישכובו והיא עלתה על־העם על־האג:⁹ ותאמך אל־האנשים יעתט כיינטן יהה לכט את־הארץ וכיינפה אימתחכם עליינו וכי נמננו כל־שבוי הארץ מפניכם:¹⁰ כי שמענו אט אשר־הובש היה אוט־מי ים־סוף מפניכם בצעתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמור אשר עבר הידן לסתינו ולזוג אשר החרמותם אותם:¹¹ ונשמעו יפים לבבנו ולא־קמה ענד רוח באיש מפניכם כי יהונ אליהם מועל עיל־הארץ מתקחת:¹² ועתה השבעו נא ל' בהזה כייעשי עמכם חסד ועשיתם גם־אתם עם־ביה אב־חסד ונתתם לי אוט אמת:¹³ והוחתם אתי־אבי ואתי־אמ' ואתי־אח' ואתי־חות'¹⁴ את כל־אשר להם והצלתם את־נפשתינו ממות:¹⁴ ואמרנו לה האנשים נפשנו תחתייכם למות אם לא תביזו אתי־ברבו זה והיה בתהיהנו לנו את־הארץ ועשינו עמר חסד אמת:¹⁵ ותורם בתקבל بعد הקמלון כי בימה־בקיר קחומה וջומקה היא יושבת:¹⁶ ותאמר להם קתרה לך פריגאנע בכל הרופים ונגבתם שם שלשת יומם עד עזב הרופים ואחר מילכו לדריכם:¹⁷ ואמרנו אלה האנשים נקיים אנחנו משבעתך זה אשר השבעתנו:¹⁸ הנה אנחנו באים בארץ את־תקות חוט המשן הוז תקש רחלון אשר הוזתנו בו ואת־אביך ואת־אםך ואת־אחיך ואת־כל־בית אביך תאPsi אליך הבטהה:¹⁹ והזה כל־אשר־יציא החוצה דמן בראשו ואנחנו נקיים יכול אשר יהה אמר בב' דמן בראשנו אסיד תהיה־בך:²⁰ אמר־תגידי אתי־ברבו זה והינו מודלטן במרק | החוצה דמן בראשו ואנחנו נקיים יכול אשר יהה אמר בב' דמן בראשנו אסיד תהיה־בך:²¹ ותאמך־דבריכם כריהוא ותשלחם וילכו ותקשל אתי־תקות השני בחולון:²² וילכו ויבאו הדרה ושבו שם נגידים משבעתך אשר השבעתנו:²³ ושבו שני האנשים וידן מהר עברו ויבאו אל־יהושע בר־נון שלשת ימים עד־שבו הרופים ויבקשו הרופים בכל־הדרה ולא מצא:²⁴ ואמרנו אליו־הוזע כינטן יהוה בידנו את־כל־הארץ וגס־נמננו כל־שבוי הארץ מפניכם:

"strong= "H0269" x-morph= "He,Ncfpc:Sp1cs" אחות' =lemma |¹¹ אחות' | 2:13

Chapter 3

1 יונשם יְהוָשָׁע בֶּבֶקֶר וַיַּעֲשֵׂנִי מִמְשָׁטָום וַיָּבֹא עַד־הַיּוֹרֶן הָאָזְלָבָנִי וַיַּלְמֹן שְׁם טָרֵם וַיַּעֲבֹר הַשְׁתִּירִים בְּגַנְבָּר הַמִּחְנָה: **2** וַיַּעֲשֵׂנִי אֶת־הַעַם לְאָמָר כְּرָאוֹתֶךָ אֶת־אַרְון בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהַכְּהֻנִים הַלוּא נְשָׁאים אָתָנוּ וְאַתָּתָם תַּסְנוּ מִמְּקוֹמָיכֶם וְהַלְכָתֶם אַחֲרֵינוּ: **3** אֶת־הַיּוֹרֶן וְיַיִתְבָּנָה כְּלָפִים אֲמֹה בְּמִדְהָא אֶל־תַּקְרָבוּ אַלְיוֹן לְמַעַן אֲשֶׁר־תַּדְעַן אֶת־הַדָּרָא אֲשֶׁר מַלְכָּבָה כְּלָא עֲבָרָתָם בְּדַרְךָ מִתְמַלֵּל שְׁלַשּׁוֹס: **5** וַיֹּאמֶר יְהוָשָׁע אֶל־הַעַם הַתְּקַדֵּשׁ כְּמוֹ קָרְבָּנוּ וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה בְּקָרְבָּנוּ גַּפְלָאֹת: **6** וַיֹּאמֶר יְהוָשָׁע אֶל־הַכְּהֻנִים לְאָמָר שָׁאָן אַתָּה אֶת־אַרְון הַבְּרִית וְלִכְוּ לִפְנֵי הַעַם: **7** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוָשָׁע הַיּוֹם כֹּזֵה אֶחָל גַּדְלָן בְּעִינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־זָלַע כְּלָא כְּאֶשֶׁר הַיִּתְיַיְּנָה עַמִּשָּׁה אֲיהָה עַמְּךָ: **8** אַתָּה תַּצְהַר אֶת־הַכְּהֻנִים נְשָׁאי אֶרְזָוָה־בְּרִית לְאָמָר כָּבָדָכֶם עַד־קָצָרָה מִתְּרוֹן בְּרוֹן תַּעֲמֹדְךָ: **9** וַיֹּאמֶר יְהוָשָׁע אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גַּשׁוּ הַנָּה וְשִׁמְעוּ אֶת־דָבָרִי וְהַיָּה אֶלְيֶיכָם: **10** וַיֹּאמֶר יְהוָשָׁע בְּזֹאת תַּדְעַן כְּלָי בְּקָרְבָּנוּ כְּאֶל־יְהָרָשׁ תַּעֲמֹדְךָ אֶת־הַכְּנָעָן וְאֶת־הַחַת וְאֶת־הַפְּרָז וְאֶת־הַרְשָׁשֵׁיל וְאֶת־מִרְן וְהַיּוֹסֵן: **11** הַנָּה אַרְון הַבְּרִית אַדְוֹן כְּלָהָאָרֶץ עַבְרָר לִפְנֵיכֶם בְּרוֹדָן: אֶפְנָכֶם אֶת־הַכְּנָעָן וְאֶת־הַחַת וְאֶת־הַפְּרָז וְאֶת־הַרְשָׁשֵׁיל וְאֶת־מִרְן וְהַיּוֹסֵן כְּלָהָאָרֶץ בְּעִתָּה קָחוּ לְכֶם שְׁנַי עַשְׂרֵן שָׁבֵט יִשְׂרָאֵל אֶיש־אָחָד אֶשְׁ-אָחָד לְשָׁבֶט: **13** וְהִיא כְּנָח כְּפֹת וְגַלְיָה הַכְּהֻנִים נְשָׁאי אַרְון יְהוָה אַדְוֹן כְּלָהָאָרֶץ בְּמִן הַיּוֹרֶן טַי הַיּוֹרֶן הַמִּס הַיּוֹרֶן מִלְמַעַלָה וְעַמְדוּ נְדָא אֶחָד: **14** וְיִהְיֶה בְּנַעַס הַעַם מִאֲהָלִים לְעַבְרָר אֶת־הַיּוֹרֶן וְהַכְּהֻנִים נְשָׁאי הַאָרֶן זְבָרָת לִפְנֵי הַעַם: **15** וְכֹבֵא נְשָׁאי הַאָרֶן עַד־הַיּוֹרֶן וְגַלְיָה הַכְּהֻנִים נְשָׁאי הַאָרֶן גַּטְלָנוּ בְקָצָה הַמִּס וְপִירְדָּן מְלָא עַל־כְּלָי גַּדְתָּיו כְּלָי יְמִינָיו: **16** וְעַמְדוּ הַמִּס הַיּוֹדִים מִלְמַעַלָה כְּמוֹ נְדָא אָחָד קְרָמָק מָאָד בְּאָדָם **21** הַעַיר אֲשֶׁר־מִצְּרָיִם עַל יְם הַעֲרָבָה וְסִיחָמָלָח תָּמוּ נְכָרָתוּ וְהַעַם עַבְנָיו גַּדְיָה רִיחָה: **17** וְעַמְדוּ הַכְּהֻנִים נְשָׁאי הַאָרֶן בְּרִית־יְהוָה בְּחֶרְבָּה בְּתוֹךְ הַיּוֹרֶן הַכְּנָן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עֲבָרִים בְּחֶרְבָּה כְּלָהָהָנוּ לְעַבְרָר אֶת־הַיּוֹרֶן:

"strong= "c:H0996" x-morph= "He,C:R:Sp3ms" =lemma |^[1] בֵּין [3:4]
"strong= "m:H0121" x-morph= "He,Rd:Np" =lemma |^[2] אָדָם [3:16]

Chapter 4

אֲשֶׁר-תָּמַנוּ כָּל-הָגֵן לְעֹבֵר אֶת-הַיּוֹצֵן פְּ וַיֹּאמֶר הָזֶה אֱלֹהִים שְׁנָים עַשְׂרַן אֲנָשִׂים אֲשֶׁר-אָחָד אִישׁ-אָחָד מְשֻׁבֶּט: ³כַּאֲזַר אֶתְּנָבָל מִזָּה מִתְּנַזֵּר הַיּוֹצֵן מִפְּנֵי רַבְּלִי הַכֹּהֲנִים הַכְּנָתִים שְׁתִּים-עֶשֶׂר אֲבָנִים וְהַעֲרָתָם אֶתְּנָבָל עַל-מִזְבֵּחַ וְהַנְּחָתָם אֶתְּנָבָל בְּמִלְּוֹן אֲשֶׁר-תָּמַנוּ בְּנֵי-הַלְּהָה: ⁴וַיֹּאמֶר יְהוָה שְׁנָנָי אֲשֶׁר-הַכֹּהֲנִים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-אָחָד אִישׁ-אָחָד מְשֻׁבֶּט: ⁵וַיֹּאמֶר לְהָמִים הַוְּשָׁעָבָר לְפָנֵי אַרְנָן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל-תָּעַנְוּ בְּיַדְךָ וְהַרְמוּ לְכֶם אֶשְׁעָנָן אֶחָת-עַל-שְׁכָמוֹ לְמִסְפֵּר שְׁבָטֵינוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל: ⁶לְמַעַן תְּהִיא זֹאת בְּקָרְבָּכֶם כִּי-שְׁאָלוּ בְּנֵיכֶם מִתְּחִלָּתְךָ וְנִכְרְתָה מִימֵי הַיּוֹצֵן מִפְּנֵי אַרְנָן בְּרִיתֵיהָה בְּעִירָה בְּיַדְךָ נִכְרְתָה מִי-הַמְּבָרֵךְ הָאָבוֹנִים הָאָלָה לְזַקְנָן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַד-זָּלָל: ⁸וַיֹּשִׁיבֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְשָׂאוּ שְׁטִיחָשָׂרָה אֲבוֹנִים מִתְּנַזֵּר הַיּוֹצֵן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְשָׁעַר לְמִסְפֵּר שְׁבָטֵינוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְשִׁבְרוּם עַמּוֹן וְגַחְםָוָם שָׁם: ⁹וְשִׁתְּמַיִּים עַשְׂרָה אֲבוֹנִים הַקְּרָם יְהוָה בְּתַנְרַיְּנָה מִצְבְּרֵלִי הַכֹּהֲנִים נְשָׁא אַרְנָן בְּרִיתֵיהָ וְיוֹם שֶׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ¹⁰וְהַכֹּהֲנִים נְשָׁא אַרְנָן עַמְּדִים בְּתַנְרַיְּנָה הַיּוֹצֵן עַד תָּם כָּל-הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְדִבֶּר אֶל-הַלְּמָלֵן כָּל-אֲשֶׁר-צִוָּה מֵשָׁא אֶת-הַיּוֹצֵן וְמִמְּבָרָה הַעַם יְשִׁיבָרָה: ¹¹וְתִּי כַּאֲשֶׁר-תָּמַנוּ כָּל-הַעַם לְעִבָּר וְשִׁבְרָה אֶרְחִירָה וְהַלְּגָנִים לִפְנֵי הַעַם: ¹²וְעַבְרָה בְּנֵי-רָאוֹבָן וּבְנֵי-גִּידְעֹן וְחִצְׁאָן שְׁבַט הַמְּנַשֶּׁה חַמְלָשִׁים לְפָנֵי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵים מֵשָׁא: ¹³כַּאֲרַבְעִים אֶלָּף חַלְצֵי הַצְבָּא לְפָנֵי וְהַזָּהָר לְמַלְחָמָה אֶל-עֲרֹבּוֹת וְרִיחָוֹס: ¹⁴בַּיּוֹם הַהְוָא גָּזָל וְהַזָּהָר אֶת-הַיּוֹצֵן בְּעִירָה כְּלַיְשָׁרָאֵל וְיָרָא אֶת-מִשְׁמָה כָּל-יִמְעָן חַיִּים: ¹⁵וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְשָׁא אַרְנָן הַכֹּהֲנִים נְשָׁא אַרְנָן הַעֲדָות וְיִשְׁלַׁחַ מִרְבְּיָדָן: ¹⁶וְצִוָּה אַתְּה-הַכֹּהֲנִים נְשָׁא אַרְנָן בְּקָרְבָּנְתָּן כְּפֹתַח רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים אֶל-חַרְבָּה וְשָׁבָו מִרְבְּיָדָן לְמַקְומָם וְלַכְּלִי כְּתֻמּוֹל-שְׁלָשָׂם עַל-כְּלִדְחוֹתוֹ: ¹⁹וְזָהָם עַל-מִרְבְּיָדָן בְּעַשְׂרֵה לְחַדֵּשׁ הַרְאָשָׁון וַיַּחַנְלֵן בְּגַלְגָּל בְּקָרְבָּנְתָּן כְּפֹתַח רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים הַאֲלָה אֲשֶׁר לְקֹחַ מִרְבְּיָדָן הַקְּרָם יְהוָה שָׁעַר בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר אֲשֶׁר יְשָׁא אֶתְּנָבָל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִחְרָב אֶת-אֲבֹתָם לְאָמֵר מִתְּהִיא אֲלָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת-בְּנֵיכֶם לְאָמֵר בְּבִשְׁהָעָר וְשָׁרָא אֶת-הַיּוֹצֵן הַזֶּה: ²¹וְשָׁרָה אֶבְשָׁשָׂה אֶתְּנָבָל מִפְּנֵיכֶם אֲשֶׁר-הָבָשָׂה הַזֶּה: ²³וְעַשְׂרָה אֶבְשָׂשָׂה הַזֶּה אֲשֶׁר-הָבָשָׂה אֶתְּנָבָל מִפְּנֵיכֶם עַד-עֲרָכָם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה הַזָּהָר אֶל-הַיּוֹצֵן לִמְסֹוף אֶשְׁר-הָבָשָׂה מִפְּנֵיכֶם עַד-עֲרָכָם ?²⁴לְמַעַן דָּעַת כָּל-עַמִּי הַאֲלֹהִים אֲתִיךְ יְהוָה כִּי-חַזְקָה תִּיאָה לְמַעַן וְרָאָתָם אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל-הַיּוֹם:

כָּלַת | 1[4:18]

Chapter 5

¹ היה כشمען כל מלכי האמורִי אשר ב עבר הירדן נמה וכל מלכי הכנענו אשר על הרים את אשר הובש והוא אתרמי הירדן מפנֵי בני ישראל עד עברים² ועם ללבם ולא היה בם עד רוח מפני בני ישראל אמר והוא אל הושע עשה לך חרבנות צרים ושב מל' אר-ישראל שנית³ יושע חרבנות צרים ומלך את-בנין ישראל אל-גבעת העזרות⁴ זה הדבר אשר מל' יהושע כל-העם השיא

ממצרם הצללים כל אנשי המלחמה מתו במקבר בקרר בצדדים ממצרים: **כ' מילימ' הו' כל' העם השדים וככל' העם הילודים** במקבר בקרר בצדדים ממצרים לא-ימלו:⁶ כ' | ארבעים שנה הילכו בני-ישראל במקבר עדותם כל-הgio אנשי המלחמה הצעאים ממצרים אשר לא-ישמעו בזקן ולהו אשר נשבע יהוה להם לבתיהם הרואות את-האוז אשר נשבע יהוה לאבותם למת לנו ארץ צב' ולב' ובש:⁷ **את-בניהם הרים** תחטם אתם מל יהושע כ-ישראל הו' כי לא-ימלו אותם בדורה:⁸ ויהי כאשר-תתמו כל-הgio ליהולו ושבע תחתם במחנה עד חיותם:⁹ וא-מך זהה אל-יהושע היום גלויתו את-חרפת מצרים מעלייכם ויקרא שם המקומם ההוא גלגול עד היום הזה:¹⁰ ויחנו בני-ישראל בגלגול ויעשו את-הפסח באביבה עשר ים לחש בערב בערבות ירחו:¹¹ ואכלו מעבור הארץ ממחירת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה:¹² ישבת המן מחרחת באכלם מעבור הארץ ולא-יה עוד לבני ישראל מן ואכלו מתבאות ארץ קנען בשנה הבהיא:¹³ ויהי ביהו יהושע בירחו וושא עינו ו/orה והנה-איש עמד לנגן וחרבו שלופה בידיו ולך יהושע אלו' ויאמר לו הילנו אתה אט-לצרינו:¹⁴ ואמר לא כי אכן שרכבת-יהו עתה באתני ופל יהושע אל-פni ארצה ישתחוו ואמר לו מה אדני מדבר אל-עבזה:¹⁵ ויאמר שרכבת יהוה אל-יהושע של-ענקל' מעל רלך כי המה מקום אשר אתה עמד עלי קדש הא ועת' יהושע כ':

"strong= "H5674a" x-morph= "He,Vqc:Sp1cp" =lemma" 11|5:1 עברנו |

Chapter 6

ס' ² נאמר ויהה אל-יהושע ראה גתית בידך את-יריחו ואת-מלכה גבורו החיל;
ס' סבעם את-העיר כל אנשי המלוכה הקיף את-העיר פעם אחת כה טעה ששת ימים;⁴ ושבעה כהנים ישאו שבעה שיפורות הולמים לפניהם והכוהנים יתקעו בשופרות;⁵ ויהה במשר | בקען היובל כשמעתם¹¹ את-צעול השופר
הארון נביום השבילי מסבו את-העיר שבע פעומים והכוהנים יתקעו בשופרות;⁶ ויהי והושע ברנון אל-הכהנים ואמר אלהם שאו את-ארון הברית
כל-העם תרעה גדולה ובפללה חומת העיר תחתיו ועל העם אש נזדה;⁷ ויהי והושע ברנון אל-הכהנים ואמר אלהם שאו את-ארון הברית
שבעה כהנים ישאו שבעה שיפורות נזלים לפניך ארון ויהה;⁸ ואמր¹² אל-העם עברו ושבעה שופרות הולמים לפניך והוא עבורי ותקעו בשופרות אරון בירתו והוא הולך אחריהם:
כאמר ויהשע אלהים ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות הולמים לפניך והוא עבורי ותקעו בשופרות אראון בירתו והוא הולך אחריהם:
ו' והחולא הולך לפניך הכהנים תקען¹³ השופרות והמאסף הולך אחריו הארון הלו' ותקען בשופרות;¹⁰ ואת-העם צוח ויהשע לא מזור לא מריען
ולא-תשמעו את-קוילם ולא-יעצא מפייכם דבר עד ים אמריך הרים והרעים;¹¹ ויסב ארונו ויהה את-העיר הקף פעם אחת ויבאו
המחנה וילנו במחנה;¹² ושם ויהשע בפרק ושבו הכהנים את-ארון ויהה;¹³ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות הולמים לפניך ארון
הזה הולכים הלו' ותקעו בשופרות והחולא הולך לפניהם והמאסף הולך אחריו ארון והוא הלו'¹⁴ ותקען בשופרות;¹⁴ ויסב ארון בזום
השני פעם אחת ושבו המחנה כה עשו שות ומיים;¹⁵ ו' בזום השבעה ושכמוני כתלות השרור ויסבו את-העיר כמשפט זהה שבע פעומים
בק בזום ההוא סבנו את-העיר שבע פעומים;¹⁶ ויהי בפעמ השביעית תקען הכהנים בשופרת ויאמר ויהשע אל-העם הרים הרים כינן והוא לכט
את-העיר;¹⁷ והימתה העיר תרם היא וכל-אשרבה להינה ורק רחוב הוונה תחיה היא וכל-אשר אתה בבית כי החבאתה את-המלחאים אשר
שלחנן;¹⁸ וירק-אטם שמן מרה-תרם פרת-חימינו ולקחתם מרה-תרם ושמתם את-המחנה וישראל לתרם וכרכתם אותן;¹⁹ וכל | כסף ויהב וכל
חרחות בקהל קדש הוא ליהינה אוצר ויהה;²⁰ יציע הולם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את-צעול השופר וריעו העם תרעה גדולה
התפלל החזקה תחתיה ועל העם העריה אש נזדה ולכך את-העיר;²¹ ויחירמו את-כל-אשר בער מאיש ועד-אשה מנגע ועד-זקן ועד-שור ושה
חומר לפיקרב;²² ולשנעם האנדים המרגלים את-הארץ אמר ויהשע באו בית-הארשה ואת-כל-אשרלה
כך אשר נשבעתם לה;²³ ויבאו העראים המרגלים ויאו את-רחב ואת-אביה ואת-אמה ואת-איה ואת-כל-אשרלה ואת כל-משפוחתיה הוציאו
ונזיהם מחוץ למחנה ושול;²⁴ והעיר שרכבו באש וכל-אשרבה בזק | הכסף והגב' וכל-הנכחת והברחל נתנו אוצר בית-הירה;²⁵ ואת-רחב
הזהו ואת-בנת אביה ואת-כל-אשרלה ההייה ויהשע ומלש בקרב ושראל עד היום הזה כי החבאה את-המלחאים אשר-עליה יהשע לרגל
את-יריחו;²⁶ ושבע ויהשע בעת היא לאמר אדור האש לפניך והוא אשר-יקום ובנה את-העיר הזאת את-יריחו בבלנו יסדה גבעון יצב
לטינה;²⁷ ויהי יהוה את-יהושע ויהי שמענו בכל הארץ:

[1] במשמעותו של מושג זה, שמעון [=lemma] (בשורה 6:5) מגדיר את המושג:

"strong= "c:H0559" x-morph= "He,C:Vqw3mp" ='אמרא' | ו'אמרא' [12][6:7]

"strong= "H8628" x-morph= "He,Vqp3cp" עַתָּה" =lemma | תְּקֻעָה³[6:9]

"strong= "H1980" x-morph= "הַלְרָם" lemma=הַלְרָם[4] 6:13

Chapter 7

¹ מיעלן בני-ישראל מעלה בחרם וילך עכן ברכרמי בקייבי ברצורה למיטה והוא מורה מורה רוחני ותוראכ' והוא בבני ישראל;² ישלח' והושע אנשים מיריחו הצעיר אשר עסב'ת און מקדם לבי' אל ויאמר אליהם לאמר עלי ורגלו את הארץ ועלן האנשים ורגלו את העם;³ ישבו אליהו שנ שאמר אלון אל-על כל-העם כל-העם אוש און את-הען אל-תגעש-שנה את-כל-העם כי מעת ה' מה;⁴ ישלו

במושג ומס ללבבותם ויהי למים: ⁶ יקברנו והוא שמלתו ופל על-פנינו ארץך לפנינו ארון יהוה עד הר-הר הוא זקuni וישראל ועלו עפר על-ראשם: ⁷ ואמר יהושע אלה | אדני יהוה ⁸ מה העברת העבר את העם הזה את הירדן לתחת אנטנו ביד האמuri להאבירנו ולזה הוארנו ונשב בעבר הירדן: ⁸ כי אדני מה אמר אחריו אשר הפק ישראל עזב לפני אביו: ⁹ ישבו הלאח ונשבו עלינו והכrichtו את-שmeno מארץ ומה-תעשה לשחק הגודל: ¹⁰ ואמר יהוה אל-יהושע קם לך למה זה אתה נפל על-פניך: ¹¹ חטא ישראל וגס עברו את-בריתך אשר צויתו אותם גם لكمו מורה הרים וגס גובו גם כחש ושם בכליהם: ¹² ולא כלו בני ישראל לקום לפניהם עזביהם עזב לפני פניהם אזביהם כי הוי לחרם לא אוסיק להיות עמלם אסיל לא משמידו החרים מקרובכם: ¹³ קם קדש את-העם ואמרת התקדש למקטר כי ה אמר יהוה אלה ישראל חרם בקרבען ישראל לא תוכל لكم לפני אביך עד-הסרכם החרים מקרובכם: ¹⁴ נקרבתם בבהר לשבטיכם והיה השבט אשר-ילבדו יהוה קרב למשפחת והמשפחה אשר-ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבאות אשר וכדנו יהוה ונכב לברים: ¹⁵ וזה הנולד בתרם ושרף באש אתון את-כל-אשרלו כי עבר את-ברית יהוה ויכישעה נבלה בירושאל: ¹⁶ ושכם יהושע בבהר נקרב את-ישראל לשבטיו וכל שבט יהודה: ¹⁷ יקבר את-משפחת יהודה וליד אמת-משפחת הזרחי לגברים ולידך זבדי: ¹⁸ יקבר את-בתו לגברים ולידך ענן בר-כרמי בבר-צבדי בזרחה למטה יהודה: ¹⁹ ואמר יהושע אל-ען בני-ישראל כבוד ליהוה אלהי ישראל ותכלו תזה והגד-נא לימה עשית אל-תכחח ממנה: ²⁰ שען את-יהושע ישאמר אקונה אכן חטאתי ליהוה אלהי ישראל וצתאת עשית: ²¹ ארא ²¹ בשלהן דרך שנער אהת טובה היהoshע מלכים וירצו האלהה והנה טמונה באחדו והכסף תחפיה: ²² יקח חומם מתוך הארץ הלאה ויבואם אלהי יהושע ואל כל-בני ישראל ואל-זקם לפניהם שאלים כף ולשון זקב אחד חמשים שקלים משקלו ואחרםם ואקתם והם טמונה באرض האהלי והכסף מתחפיה: ²³ ישלח יהודה את-ען בזרחה ואת-הכperf ואת-לשון נזקב את-ברנבי ואת-ברנבי ואת-שורם ואת-צאנן ואת-אהלן והוה: ²⁴ יקח יהושע את-ען בזרחה ואת-הכperf ואת-לשון נזקב את-ברנבי ואת-ברנבי ואת-שורם ואת-צאנן ואת-אהלן ואת-כל-אשרלו כל-ישראל עמו ויעלו אתם עמוק עקרו: ²⁵ ואמר יהושע מה ערכנו יעקרנו יהוה ביום הזה וירגמו אתון כל-ישראל אבן ושולפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: ²⁶ יקומו עלי גל-אבנים גוזל עד הים הזה וישב יהוה מחרון אף על-כן קרא שם המקום ההוא עמק עקר עד בית הזה:

[1] **אראה** | lemma | **ראה** | **C-Yaw1cs** | **He C** | x-morph="c-H7200" | **"strong=**"

Chapter 8

1 אמר יהוה אל-יהושע אל-תניא ואל-תתַחַת קָחْ עַמְךָ אֶת כָּל-עַם הַמִּלְחָמָה וְקָם עַלְהָעֵד רְאֵה | נְתַתִּי בִּזְרַק אֲתִימָלָה הַעַד אֶת-עַמְךָ |
2 אֲתִעַרְךָ לְעַד וּמִלְכָה כִּאֵשׁ עֹשֵׂת לִירִיחוֹ וּלְמִלְחָמָה תְּבֻנוּ לְכָם שִׁים-לְךָ אָרֶב לְעַרְמָה: ³ יְקַם
הַהְוֹשָׁעַ וְכָל-עַם הַמִּלְחָמָה לְעַלְתָּה הַעַד וַיַּכְרֵב הַזְּבֹרֶן הַמִּלְחָמָה הַמִּלְחָמָה
מַאֲחֵרָיו אֲלַמְּדָה עַמְךָ |⁴ יְצַא אֲשֶׁר-בָּנָיו נְשָׁלָטָם לְלֹהֶה: ⁵ אֲנָלָן וְכָל-הָעֵם אֲשֶׁר-אָתָה
בָּרָשָׂנָה וְגַסְנוּ לְפִנֵּיכֶם: ⁶ יְצַא אַחֲרָיו כִּי אִמְרָנוּ נְסָסָם לְפִנֵּינוּ כִּאֵשׁ בָּרָשָׂנָה וְגַסְנוּ לְפִנֵּיכֶם: ⁷ וְאַתָּם תִּקְמֹן
מִמְּהָאָזְבָּה וְהַרְשָׁתָם אֶת-הַעֲדָה וְנִתְנַהֵּה הַהְוֹשָׁעַ בְּצִדְקוֹמָם לְעַד שְׁעָרָיו
אֲתָכֶם: ⁸ וְשָׁלָטָם הַהְוֹשָׁעַ וְשָׁבָן בֵּין בִּיטָּאָל וּבֵין הַעֲדָה בְּלִילָה הַהְוֹשָׁעַ בְּתַונְרָה
וְיִשְׁקַד אֶת-הַעֲדָה וְעַל הַזָּהָר וְקַנְתִּי שְׁרָאֵל לְפִנֵּי הַעֲדָה: ¹⁰ וְשָׁכַם הַהְוֹשָׁעַ בְּבָקָר
בְּבִזְבּוּרָה: ¹¹ וְיַחַתְּלַחַט אַלְפִים אֲשֶׁר-וְשָׁם אֲרָבָן בֵּין בִּיטָּאָל וּבֵין הַעֲדָה: ¹² וְיַשְׁמַחוּ הַעֲדָה אֶת-כִּילְמָדָנָה אֲשֶׁר-מְצַפְּנוּ לְעַד וְהַיִּנְבְּנָה
אֲתִעַקְבָּנוּ מִמְּלֹאת וְיַחַשְׁבָּנוּ לְמַעַד לְפִנֵּי הַעֲדָה בְּתַונְרָה: ¹⁴ וְיַחַזְקֵנוּ כָּרָאוֹת מִלְחָמָה וְמִמְּהָרָה וְשְׁלִימָה וְצָאָזְבָּה לְקַרְאַתְּ-שְׁרָאֵל
מִלְחָמָה הַזָּהָר וְכָל-עַמְךָ לְמוֹעֵד לְפִנֵּי הַעֲדָה וְהַזָּהָר לֹא יַדְעַ קִיאָבָלְןָן מַאֲחֵרָיו: ¹⁵ וְיַחַשְׁבָּנוּ הַהְוֹשָׁעַ וְכָל-שְׁרָאֵל לְפִנֵּיכֶם וְגַסְנוּ דָּרָר הַמִּדְבָּר:
16 וְיַחַזְקֵנוּ כָּל-הַעֲדָה אֲשֶׁר-בְּעִירָה לְדַקְרַת אַחֲרִים וּירְדַפְוּ אַחֲרִים יְזַדְּפָו אַחֲרִים יְזַדְּפָו אַחֲרִים
שְׁרָאֵל וְיַזְבִּן אֶת-הַעֲדָה פְּתַחְתָּה יְזַדְּפָו אַחֲרִים יְזַדְּפָו אַחֲרִים יְזַדְּפָו אַחֲרִים
בְּכִידּוֹן אַשְׁר-בְּדָן אֶל-הַעֲדָה: ¹⁸ וְיַאֲמַר הַזָּהָר וְיַחַזְקֵנוּ כָּל-הַעֲדָה בְּכִידּוֹן אַשְׁר-בְּדָן אֶל-הַעֲדָה
הַהְוֹשָׁעַ אֲזַרְבָּדָן אֶל-הַעֲדָה: ¹⁹ וְהַזָּהָר אֲשֶׁר-בְּדָן קָמָמָה מִמְּהָרָה מִמְּהָרָה
בְּכִידּוֹן אַשְׁר-בְּדָן אֶל-הַעֲדָה: ²⁰ וְיַחַזְקֵנוּ כָּל-הַעֲדָה וְיַלְכְּדוּ וְיַלְכְּדוּ אֶת-הַעֲדָה בְּאֶשֶׁר
הַהְוֹשָׁעַ וְרָאֵה וְהַגָּה עַלְהָעֵד שְׁעָרָה הַשְׁמִינָה וְלְאַתְּ-הַיָּה בְּהָם לְבָסָתָה וְהַגָּה
כָּל-שְׁרָאֵל אֲרָבָן אֶת-הַעֲדָה וְכָל-עַלְהָעֵד שְׁבָן הַעֲדָה וְלְאַתְּ-הַיָּה בְּהָם לְיִשְׁרָאֵל בְּתַונְרָה
אֲלָה מִזְהָה וְאֲלָה מִזְהָה וְיַכְרֵב אֶת-בְּדָלְתִי הַשְּׁאָרְלָן שְׁלִיד וּפְלִיט: ²³ וְאֲתִימָלָה הַעַד תִּפְשֹׁׁר תִּיְּקַרְבֵּן אֲתִי-הַהְוֹשָׁעַ: ²⁴ וְיַחַזְקֵנוּ כָּל-הַעֲדָה לְהָרָג
אֲתִכְלִישְׁבָּן הַעַד בְּשִׁדְחָה בְּמִדְבָּר אֲשֶׁר-דְּפָום בְּזַבְּלָן לְפִיחַרְבָּן וְשָׁבָן כָּל-שְׁרָאֵל הַעַד: ²⁵ וְיַחַזְקֵנוּ כָּל-הַגְּנָפִים
בְּבָנָם הַהְוֹשָׁעַ וְעַד-אַשְׁהָ שְׁנִים עַשְׂרֵן אֶל-כָּל-אֶנְשִׁי הַעַד: ²⁶ וְיַחַזְקֵנוּ כָּל-אֶנְשִׁי הַעַד
הַבְּהָמָה וְשְׁלָלָה הַעַד הַהְוֹשָׁעַ לְקָם וְשְׁרָאֵל כִּדְבָר יְהָה אֲשֶׁר-צָהָה אֶת-הַיָּה-זְהָעַ: ²⁸ וְשְׁרַף הַהְוֹשָׁעַ אֶת-הַיָּה-זְהָעַ
הַהְוֹשָׁעַ | ²⁹ וְאֲתִימָלָה הַעַד עַל-הַעֲדָה עַד-עֲתַת הַעֲדָה וּבְכָ� הַשְׁמָשָׁ צָהָה הַהְוֹשָׁעַ אֶת-בְּכָלְתָוּן מִרְהָעָן וְשְׁלִיכָה אֲזַתְּ-הַעֲדָה
עַיְקָנוּ עַלְיָן גָּדוֹל עד הַיּוֹם הַזָּהָה: ³⁰ אֲזַנְתָּה וְיַחַזְקֵנוּ מִזְבְּחָן לְהֹהֶן אֶל-הַיָּה אֶת-בְּנֵי
שְׁרָאֵל כְּכֹתוּב בְּסִפְרַ תּוֹרַת מָשָׁה מִזְבְּחָן אֲבָנִים שְׁלָמֹת אֲשֶׁר-לְאַיְנָפָר עַלְיהָן בְּרַחְלָן וְעַלְיוֹן עַלְוֹת לְהֹהֶן וְזִבְחָנוּ שְׁלָמֹים: ³² וְכַתְּבַשְׁמָם
עַל-הַאֲבָנִים אֶת מְשָׁנָה כְּאֶזְרָחָה צָהָן אֶל-מַלְאָל הַגְּזָרָה צָהָן וְשְׁלָמָם | וְשְׁלָמָם עַמְּדָם מִזְהָה וְמִזְהָה | לְאַרְון גְּנָבָה
הַכְּהָנָה הַלְּוִיָּם נְשָׁא | אֲרוֹן בְּרִית-יְהָה כְּגַרְכָּאֶזְרָחָה צָהָן אֶל-מַלְאָל הַגְּזָרָה וְחַצְצָן אֶל-מַלְאָל הַרְעִיבָל
אֶל-מַלְאָל הַרְעִיבָל כְּאֶשְׁר-צָהָה עַד-יְהָה בְּרִירָה לְבָרָר

אתה עם ישראל בראשנה:³⁴ ואחריכן קרא את כל דברי התולה הברכה והקללה כל הפתוח בספר התורה:³⁵ לא יהיה דבר מכל אשר צויתך משה אשר לא קרא יהושע נגיד כל קгал ישראל והשדים ומטרים ומגער ההלך בקרבתם:

¹ בינו | בון | lemma = "בָּנִי" x-morph= "He,R:Sp3ms" strong= "H0996"
² בעו | בעי | lemma = "בָּעֵי" x-morph= "He,Rd:Np" strong= "H5857" | 8:16

Chapter 9

ויתר שמע כל המללים אשר עבר הידך בהר ובשפלת ובכל חוף הים הנגד אל מול הלבנון החותמי והאמורי הכנעני הפרק החשי והובסי:¹ ותקבצנו יחדיו להלائم עמי יהושע ועם ישראל פ³ ושב בבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולע⁴: יהושע גמיהמה בערבה וילכו וציטרו ויקטו שקים בלים לחתמיהם ונארתו יונבלים ומבקעים ומזררים:⁵ וועלות בלוט ומטלאות ברגליים ושלמות עליהם וכל חום צדים יבש הנה נקדים:⁶ וילכו אל יהושע אל המפנה הגליל ואחריו ישראל מארץ רחזה באננו ועתה קרתוילנו ברית:⁷ ויאמרנו¹¹ אושׂישׂרָאֵל אֶל־הַחֹזֶעֲן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקָרְבָּאֵתְךָ יֹשֵׁב וְאַרְכָּתְּלָל¹² בְּרִית: ויאמרו אל יהושע שעבדיך אנחנו ואחר אליהם יהושע מי אתם ומאי תבא:⁹ ויאמרו אלו מארך רחזה מואד בא עבדיך לשם יהוה כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים:¹⁰ ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמור לאשר בירדן לסייע מלך השבטים אשר בעשרות:¹¹ ויאמרו אלינו זקיננו וכלי שבן ארצינו לאמרו קחו בידכם צידה לך ולכו לארם עבדיכם אליהם עבדים נחננו ועתה כרתיזלן ברית:¹² זה לחמנת קם האצטדיון אותו מבתינו ביום עצתנו לכת אליכם ועתה הנה יבש ומה נקדים:¹³ אלה נארתו הון אשר מלאנו חדים והנה התבקעו אלה שלמותנו ובעלינו בלנו מלב הדרך מאד:¹⁴ ויהו האנדים מזדים ואת-פי והוה לא שאלו:¹⁵ ועשה להם יהושע שלום ויכלת להם ברית לחוויהם ושבענו להם בשיא העדה:¹⁶ ויהו מקצה שלשת ימים אחרי אשור-קרתו להם ברית ושם עבדים הם שבים:¹⁷ ויסען בנישראל ויבאו אל-ערחים ביום השלישי ועריהם בגבעון והכפירה ובארות וקרית וערם:¹⁸ ולא הרים בנו ישראל פיבשען להם נושא העדה ביהו אלה שיראל וילנו כל-העדה על-הנדים:¹⁹ ויאמרו כל-השדים אל-העלה אנחנו נשבענו להם ביהו אלה שיראל ועתה לא נוכל לבנע בהם:²⁰ זאת נעשה להם והחיה אותם ולא-יריה עלה נצף על-השבועה אשר-שבענו להם:²¹ ויאמרו אלהם הנשיים וחיו ויהו חטב עדים ושביהם למל-העדה כאשר דברו להם הנשיים:²² ויאר לאם יהושע ודבר אליהם לאמר לך רמיים אנחנו לא אמר רחזקים אנחנו מכם מאל ואתם בקרבננו שבים:²³ ועתה ארודים אל-פרחים מכם נבד וחתיב עדים ושביהם לנצח אלה:²⁴ ויענו את יהושע מל-ארץ ולהשמד את כל-שבוי הארץ מפניהם ונורא מאד לנפשתנו מפניהם וגשאה את הדבר הזה:²⁵ עתה הנה בדור טוב וכשר בשייר לעשות לנו עשה:²⁶ ועש להם כן ואיל אתם מiad בנישראל ולא גוזום:²⁷ ונתם יהושע ביום ההוא שבע עדים ושבים מים לעזה ומבה יהוה עד-הימים הוה אלה מקומות אשר בחרוף:

"strong= "c:H0559" x-morph= "He,C:Vqw3ms" lemma = "אמר" | 7:9¹ ויאמר | 7:9² אכרות | lemma = "כְּרָתָה" x-morph= "He,Vq1cs" | 7:9³

Chapter 10

ויהי שמע אדני-צזק מלך ירושלים כי-לך יהושע את-הען ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה וכן השלים שבגבעון את-ישראל ויהי בקרבתם:² ויראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת עיר הממלכה וכי היא גדולה מרהען וכיל-אנשייה גברים:³ ושולח אדני-צזק מלך ירושלים אלהים מלך-הברון ואל-פרחים מלך-ירמות ואל-דביר מלך-עגנון לאמו:⁴ עלאיל עזורי ונכח את-ביבען כי-השלימה את-יהושע ואת-בנוי ישראל:⁵ ואספו ויצלו חמשת | מלך הארץ מלך ירושלים מלך-חבורון מלך-ירמות מלך-לכיש מלך-עגנון הם וכל-מוניהם ויחנו על-גביעון וילחמו עליה:⁶ וילחו גבעון אל-המפנה הגלילה לאמר אל-תעריך ייך משביך עליה אליהם והרלה והושעה לנו ועוזרו כי-בקבוצנו למלכי הארץ ישבי הארץ:⁷ ועל יהושע מורה גליל הוא וכל-העם המלחמה עמו וכל גבורי החקיל:⁸ ויאמר והוא אל-יהושע אל-תירא מהם כי-בידך נמתים לאי-עמך איש מהם בפניך:⁹ ויבא אליהם יהושע פתאם כל-היללה עליה מרהגלה:¹⁰ ויהם הוה למן ישראל ויכם מכה-גדולה בגבעון ויזפם דרכך מעלה ביהריזון ויכם עד-עקה ועד-מקדה:¹¹ מפני ישראל הם במניך ביהריזון ויהה השלים על-יקם אבניהם דלות מרה-שמעם עד-עקה וימתו רבם אשר-ממתו בגבני הגד מושרל בחרב:¹² אז ידבר יהושע להוה ביום מת יהוה את-האמור לפני בנוי ישראל ואמר | לעני ישראל שמע בגבעון דום ויתם בעמק איון:¹³ יתdem המשמש ירכם עמד-יקם גוי אובי הלאהיה כתובה על-ספר השער ועמד השער בחרצי השלים ולא-יאן בוא כי-ים תמים:¹⁴ ולא הוה כי-ים הוה לפני ואחריו לשמע יהוה בקהל איש כי יהוה נלחם לשוראל:¹⁵ ושב יהושע כל-ישראל עמו אל-המפנה הגלילה:¹⁶ וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה:¹⁷ ויגד יהושע לאנבר נמץאו חמשת המלכים נחכאים במערה במקדה:¹⁸ ויאמר יהושע גדי אבנים גדלו-ת אל-פי המערה והפקידי עלייה אנשים לשחרם:¹⁹ ואתם אל-תטעמדו רצפו אחריו אוכלים ונובתם אותם אל-תתננו לבוא אל-עריהם כי-נתנו הוה אלהים בידכם:²⁰ ויהי כל-העם אל-המפנה אל-יהושע ובני ישראל להכotta מכפה גדו-היא מדע עד-תמים והשידדים שודין מלהם ובאו אל-ערם המבצר:²¹ ושבו כל-העם אל-המפנה אל-יהושע מקדה בשלום לאיון לבני ישראל לאוש את-השנו:²² ויאמר יהושע פתחו את-פי המערה והוציאו

Chapter 11

1 יי'ו, כשמע בין מלך-חצור ישלח אל-זוב מלך מדון ואל-מלך שמרון ואל-מלך אכשף;² ואל-המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנורות בברשפללה ובונפות דור מים;³ הכנעני מוזר ועם והאמורי והחת והפראי והובosi בהר והחו' מפקת חרמון באוצר המצחפה;⁴ ישבאו הם כל-מלךיהם עם-ישראל;⁵ ישבו את-המלךים ללבם וסוס ורכב רברמאן; ישבו כל-המלךים האלה ישבאו ייחדו אל-מלך מרים להלחם עם-ישראל;⁶ יואמר יהוה אל-יהושע אל-תירא מפניהם כי-מתקר בעת החות אנכי נתן את-כלם חילם לפני וישראל את-טסיהם תעלא ואות-טרכובתיים תשרא בASH; ישבו יהושע וכל-עם המלחמה עמו עלייהם מרים פתאם ופלו בהם;⁷ יתנמנ יהוה בד-ישראל ישבו יידלום עד-צדון רבעה ועד-מישפטות מים ועד-בקעת מצפה מזרחה ולטם עד-בלתי השairyלום שריד;⁸ יישע להם יהושע כאשר אמרלו יהוה את-טסיהם עקר ואט-טרכובתיים שרע באש;⁹ ישב יהושע בעת ההיא וילך את-חצור ואת-מלךה הכה בחרב כי-חצור פפונים וה' ר' אש כל-המלחמות אלה;¹⁰ זיכו את-כל-הנפש אשר-בה לפירוב החרים לא נותר כל-נשמה ואת-חצור שרע באש;¹¹ את-כל-עלני המלכים אלה ואט-כל-מלךים לך יהושע ויכם לפירוב החרים אותם אשר צוה עבד יהוה;¹² רק כל-הערם העמודות על-תללים לא שופט ישראל זלוטי את-חצור לבזה שרע יהושע;¹³ אכן שלל הערים האלה והבירה ביזן להם בני ישראל וכן את-כל-ההרים הקו לפירוב עד-השמדם או-תום לא השאיר כל-נשמה;¹⁴ כאשר צוה יהוה את-משעה עברו כרצעה משה את-יהושע וכע' עשה הרוחש לא-הסיר דבר מכל אשר-ציה יהוה את-משעה;¹⁵ ייקח יהושע את-כל-הארץ הזאת ההר ואת-כל-הנגב ואת-כל-ארץ הטען ואת-השלפה את-הערבה ואת-ההר ישראל ושפטה;¹⁶ מירח הר החולן העולה שעריך ועד-בעל ג' בבקעת הלבנון מעת הרכמן ואת-כל-מלךיהם לכל-עלים ומי-יהם;¹⁷ נים רבעם עשה יהושע את-כל-המלךים האלה מלחמה;¹⁸ לא-היתה עיר אשר השלים אל-לבן ישראל בלתי החוך ישבי גבעון את-הכל לקחו במלחמה;¹⁹ כי מעת יהוה | כי-לה ליחס את-לבן לזרעת המלחמה את-ישראל למען החרלים לבלי עי קו-תולחים תחנה כי למן השמילים כאשר צוה יהוה את-משעה;²⁰ ישבו יהושע בעת ההיא ויכרת את-הענקים מירח הר מוזכר מוזכר מרענן ומכל-הר יהוה ומכל-הר ישראל על-סעריהם החרלים יהושע;²¹ לא-נותר עברים בארץ בין ישראל רון בזיה בצת באשד' נשרו;²² יקח יהושע את-כל-הארץ ישבו יתנמנ אל-משה יתנמנ אל-מלך בן-נחלת לישראל כמחלקה לשביהם והארץ שחתה מלחמה;

Chapter 12

עליה | מלכי הארץ אונר הכה בינוי ישראל וירשו את ארלט בעבר הירדן מזרחה השם שמן ארנון עד הירר חרמון וכל הארץ מזרחה: ס' 2² כיון מלך הארץ יושב בחשיבותו משל מעריך אחר עלי שפט נחל ארנון ותו הנחל וחצי הגלעד ועד יבוק הנמל גובל בינו עמו: ³ והארבה כיון מלך הארץ יושב בחשיבותו משל מעריך אחר עלי שפט נחל ארנון ותו הנחל וחצי הגלעד ועד יבוק הנמל גובל בינו עמו: ⁴ גובל עוג מלך הבשן מטייר הרפאים כנאות מזרחה וודם הערבה ים המלח מזרחה דרכ בית השקטות ומתיימן תחת אשדות הפסגה: ⁵ גובל עוג מלך הבשן מטייר הרפאים הושב בעשרות ואדרעי: ⁶ משל בהר חרמון ובסילקה בכל היבשן עד גבול הגשור והמעכתי וחצי הגלעד גובל סיתון מלך חשבון: ⁶ משה עבר קובה ובני ישראל הגיעו ממנה עבדיה ים יטה לארונו ולגדי ולהוציא שבט המנשה: ⁷ אלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובנו

ישראל בעבר היה מבעל ג' בבעלות הלבנוני ובדהאר החלק העלה שעררה יתנה וחשע לשכתיו וישראל ורשה כמחלוקתם:⁸ בחר בשפללה ובערבה ובאזורות ובמדרונות החקטי האמור והכונעני הPRIMARY החוץ והובוסי:⁹ מלך יריחו אחיד מלך העוז שרכמצד בית-ישראל אחד:¹⁰ מלך ירושלים אחיד מלך ירמות אחיד מלך לכש אחד:¹¹ מלך עגנון אחיד מלך גזר אחד:¹² מלך דביר אחיד מלך גדר אחד:¹³ מלך אדום אחיד מלך מלחמה אחיד:¹⁴ מלך לבנה אחיד מלך עדלים אחד:¹⁵ מלך מקדה אחיד מלך קition אל אחד:¹⁶ מלך תפוח אחיד מלך חפר אחד:¹⁷ מלך אפק אחיד מלך לשרון אחד:¹⁸ מלך מודיען אחיד מלך חצר אחד:¹⁹ מלך שמרון מראון אחיד מלך אכשף אחד:²⁰ מלך תענרג' אחד:²¹ מלך מגנו אחד:²² מלך קוז'ש אחיד מלך יונאים לברמל אחד:²³ מלך דור לנפת דור אחיד מלך גלגולות לגלול אחד:²⁴ מלך תרצה אחיד כל מלכים שלשים ואחד:²⁵

Chapter 13

1. ה'זושע אין בא בימים ולא אמר והה אלה קקנעה באת בימים והארץ נשאה הרבה ממאך לרשותה: ² זאת הארץ הנשאהת כל-גלאות הפלשתים וכל-הגשרו: ³ מריה השיאור אשר על-פניהם מצרים ועד גבול עקרון צפונה לככני תחשב חמשת | סרני פלשתם העזתי והאשודי האשקלוני הגלוי והעקרוני והעמים: ⁴ מטהן כל-אצץ הכבניינו ומעירה אשר לזכרים תחשב חמישת | סרני פלשתם העזתי והאשודי מזרחה השמש מבעל עד תחת המרחרמן עד לבוא חמת: ⁶ כל-שבוי החר מורה לבנון עד מושפטת מים כל-צדדים אנטיכי אורישם מפעני בוני ישראל רם הפללה לישראל בנחלת כאשר ציתוק: ⁷ עתה חיל אגדה הארץ החת בנחלת לתשעת השבטים וחצי השבט הmansה: ⁸ עמו הארץ אוננו והגדי רקחו נחלתם אשך נטן להם משה בעבר הירדן מורה כאשר נתן להם משה עבד והוא: ⁹ מערעור אשר על-שפתק-נהכל ארמן וזהיר אשר בתורנה נחל וכלה מישר מידבא עד-דיבון: ¹⁰ וכל עיר-סיכון מלך האמורי אשר מלך בחשפני עד-גבול בוני עזזון: ¹¹ והגלעד ובול הגשווי והמעכטן וכל-הר חרמן וכלה בשן עד-סלכה: ¹² וכל-מלךות עוג-בשן אשר מלך בעשtronות ואדרעי הוא נשאר מיטר הרפאים יוכם משה יירשם: ¹³ ולא הורשו בני ישראל את-הגשווי ואת-המעכטן ושב גשור ומיעcit בקנעם ישראל עד הים הזה: ¹⁴ אך לשפט הלו לא נתן נחלת יושב-הנחל ארמן והעור אשר בטורנה נחל וכלה מישר על-מידבא: ¹⁵ ייון משה למיטה בניראובן למשפחותם: ¹⁶ יהו הגובל מערעור אשר אשן היה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דברלאן: ¹⁷ חשבון וכל-עיריה אשר במושר דיבון יבמות בעל מעון: גול-שפתק-נהכל ארמן ובול עיר אשר בטורנה נחל וכלה מישר על-מידבא: ¹⁸ יהא והיצה וקדמת מופעת: ¹⁹ וקריתים ושבמה ואצרת השחר בתר העמק: ²⁰ בית פער ואשדות הפסגה ובית הושמות: ²¹ וכל-עיר המישר וכל-מלךות סיכון מלך האמורי אשר מלך בחשפני אשך הכה משה אוטן | ואת-נישאי מדין את-איין ואת-קלם ואת-צ'ור ואת-חווא-את-רבבע נסיכי סיכון ושבי הארץ: ²² ואת-בלעם ברבעו הקוסם הרגו בני-ישראל בחרב אל-חלילם: ²³ יהו גבול בני ראוון הירדן וגבול זאת נחלת בניראובן למשפחותם הערים וחצריהם: ²⁴ ייון משה למיטה לבעיר למשפחותם: ²⁵ יהו להם הגובל יעוז וכל-עיר הגלעד וחצי ארץ בבי עמו עד-ערעור אשר על-פניהם רבה: ²⁶ ממחשפן מלך חשבון הירדן ואגבל עד-קיצה ים-គ'ורת עבר הירדן מזרחה: ²⁷ אבו-עמק בית הרט בירת נמרלה וסכנת צפון יתר מלמלות סיכון מלך חשבון הירדן ואגבל עד-קיצה ים-គ'ורת עבר הירדן מזרחה: ²⁸ זאת נחלת בניגד למשפחותם הערים וחצריהם: ²⁹ ייון משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מיטה בק'ינשה למשפחותם: ³⁰ יהו בגוש כל-מלךות עוג מלחה בשן וכל-חחות יאור אשר בבשן שישם ער: ³¹ חצי הגלעד ונשרונות ואדרעי עיר מלמלות עוג בשן לבני מCKER בקרמנשה לחצי בנימרכר למשפחותם: ³² אלה אש-רנמל משה בערבות מואב מעבר לירדן ויריחו מזרחה: ³³ לשפט הלו לא-נתן משה נחלת יהא אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם:

Chapter 14

ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אולם אלעזר הכהן יהושע ברנון וראשו אבות המפטות לבני ישראל: ² בוגרל נחלתם כאשר צוח והוה ביד-משה לתשעת המפטות וחציו המפטה: ³ כי-נמן משה נחלת שמי המפטות חציו המפטה מעבר לירדן וללאום לא-גמן נחלתו בתוכם: ⁴ כי-יהי בנ' יוסוף שנוי מפטות מנשה ואפרים ולא-נתנו חילק לויים בארץ כי אס-ערום לשבט ומורשיקם למקניהם ולקניהם: ⁵ כאשר צוח יהוה את-משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את-הארץ: ⁶ ואשׁו בנ' יהודאה אל-יהושע בגלגול ויאמר אליו כלב בר-זיפנה הקני אתה יתעת א-ת-ה-דְּבָר א-שְׁرַדְבָּר וזה אל-משה איש-ה-אלהים על א-דוֹתִי ועל א-זְהֻזִּיר ב-קָדֵש ב-קָדֵש בר-ע: ⁷ ב-ז-א-רְבָעִים שנוי אנכי ב-שְׁלָמָם משה עבד-יהוה א-ת-ה ז-קָדֵש בר-ע לרגל את-הארץ ואשֶׁב את-ה-דְּבָר ע-ל ע-מִי ה-מְסִי א-ת-לְבָה ה-עַם ו-א-נְכִי מ-לְא-תִי א-פְּנֵי יהוה א-לְהִי: ⁸

ו-שְׁבַע מ-שָׂה ב-זַיְם ה-הָוָא ל-א-מָר א-מְדָלָה ה-א-רְץ אשר ד-רְכָה ו-ג-לְבָבָה ל-רְתָה-ה ל-ח-לָה ו-ל-בָּנָיו ע-ד-עוֹלָם כ-מ-לְא-תִי א-חֲרִי יהוה א-לְהִי: ¹⁰ ו-ע-תָה הנ-הָחִי ה-הָוָא | א-ת-ה | כ-א-שָׁר ד-בָּר ז-ה א-ז-קְעִים ו-ח-מָשׁ שנוי מ-אוֹד בָּר יהוה א-ת-ה-דְּבָר ה-הָא א-לְמָשָׁה א-שְׁרָה-לְרָב ב-פָּזְבָּר ו-ע-תָה ה-גָּנָה א-נְכִי ה-זָם ק-רְחַמָּש ו-שְׁמָנוֹים שנוי: ¹¹ ע-ז-זִי ה-זָם ח-זָק פ-א-שָׁר ב-זַיְם ש-לָח א-זְתִי מ-שָׂה כ-כְּחִי ו-כ-כְּחִי ע-תָה ל-מ-לְחָמָה ו-ל-צָאת ו-ל-בָּא: ¹² ע-תָה ת-נְהָלֵל א-ת-ה-הָר ה-הָז א-שְׁר-דְבָר יהוה ב-זַיְם ה-הָוָא כ-א-ת-ה-שְׁמָעָת ב-זַיְם ה-הָוָא כ-ע-נְקִים שָׁם ו-ע-רְבִים-ד-לָוֹת ב-צְרוֹת א-לוֹ ו-יהוה א-זְתִי ו-ו-רְשָׁתִים כ-א-שָׁר ד-בָּר יהוה: ¹³ י-בְּרָכָה יהושע י-ת-ה א-ת-חִבְרָנוּ ל-כָּלֵב בר-זיפנה הקני ל-נְחָלָה עד ה-זַיְם ה-זָהָה ע-זֶה מ-לָא א-חֲרִי יהוה א-לְהִי: ¹⁵ שָׁם ח-בָרְכוּ ל-פְּנִים ק-רִית א-רְבָע ה-א-דָם ה-ג-דָל ב-ע-קִים ה-וֹא ו-ה-א-ץ ש-קְטָה מ-מ-לְחָמָה:

Chapter 15

1. היה הוגROL למיטה בני והזיה למשפחתם אל-גבול אדום מדבר-צן נגבה מקצת תימן;² ויהי להם גבול נוב מקצת אם המלח מרחל'ש הפנה נגביה;³ ויהי אל-מונב'ם ממעלה עקרבים'ם ו עבר צנה ועלה מנגב'ם לקdash ברנע ו עבר חצרון'ם ועלה אדרה וnbsp;וכב הקרכעה;⁴ וnbsp;וכבר עצמהן ויצא נחל מצרים ווהי⁵ נחל תצאות הגובל ימה זהה לה לכם גבול נגב;⁶ וגבול קדרה'ם המלח עד קצה הירדן אטאל לפחותו ים מקצת הירדן;⁷ ועלה הגובל בית חגלה וnbsp;וכבר מצפון לבית הערבה ועלה הגובל אבן בון בברראגון;⁸ ועלה הגובל | דברה מעמק עכור' אטפונה פונה אל-הgelgal אשר-נכח למעלה אדרומים אשר מנגב לנחל וnbsp;וכבר הגובל אל-מיין שמש והוא תצאותו אל-יען רם;⁹ ועלה הגובל ג'רחהם אל-כתף היבוס' מנגב'ם היא וnbsp;ושלים ועלה הגובל אל-רנש הר' אשר על-פוני גירחן'ם מה אשר בקצת עמק-רפאים צפנה;¹⁰ וnbsp;וכתר האבול מראש הקר אל-מיין מני נפתחו וnbsp;ויצא אל-ערני הרעפרון ומתר הגובל בעלה היא קריית ערים;¹¹ וnbsp;ונסב' הגובל מבעל'ה ימה אל-הר שעיר וnbsp;וכבר אל-כתף הר-ערם מצפונה התא כסלו'ו ויד' ביט-شمיש וnbsp;וכבר תקבה;¹² וnbsp;ויצא הגובל אל-כתף עקרון צפונה וnbsp;וכתר הגובל שקרינה וnbsp;וכבר הר-הבעלה וnbsp;ויצא יבנאל והו תצאות הגובל ימה;¹³ וnbsp;גבול ים הימה הנחל ואובל זה גובל ביני'הודה סבב למשפחתם;¹⁴ ולכל'ב בירפה' גטנו חלק' בתנו ביני'הודה אל-פי והוא ליהשע את-קדricht ארבע אביו הענק היא חבורן;¹⁵ וויש שם' כלב את-שלושה בני הענק את-ישי ואת-אחים'ם ואות-תלמי ולייח' הענק;¹⁶ וnbsp;ועל שם' אל-שבוי דבר וnbsp;וכבר לפנים קריית-ספר:¹⁷ וnbsp;ויאמר כלב אשר-יכה את-קדricht-ספר ולכדה ובתמי לו את-עכסה בט' לאשה;¹⁸ וnbsp;ולכך עתניאל ברקמן את-יכל וnbsp;וכתרו' את-עכסה בתו לאשה;¹⁹ וnbsp;וית' בזואה וnbsp;וכסית'ה לו לשאול מאת-אב'ה ששה וnbsp;ותעננה מעל החמור וnbsp;ואמר'לה כלב מה-לן;²⁰ וnbsp;ותאמ' תנ'ה'לי ברכה כי ארץ הנגב' מתני' וnbsp;ונתנה לי גלת מים וnbsp;וינרלה את-גלת עליות' ואת-גלא' גחתות'פ²¹ וnbsp;את-נחלת מטה ביני'הודה למשפחתם;²² וnbsp;ויקו' הערום מקצת' למטה ביני'הודה אל-גבול אדום בנבגה קבצאל ודר' וג'ור' וnbsp;ויקנה ודי'ונה ועד'ה;²³ וnbsp;וקדש וnbsp;וחצ'ר וnbsp;ויתנו;²⁴ וnbsp;ויר' וnbsp;וטל'ם וnbsp;ובעלות';²⁵ וnbsp;וחצ'ר | קדרה'ה קדרות' חבורן היא חז'ר;²⁶ אטם וnbsp;שמ' וnbsp;ומולד'ה;²⁷ וnbsp;וחצ'ר ג'קה וnbsp;וחסמו' וnbsp;ובית פלט;²⁸ וnbsp;וחצ'ר שעול' וnbsp;וכאר שבע' וnbsp;ובחו'תו;²⁹ בעלה וnbsp;ועים וnbsp;ועצם;³⁰ ואל-תול'ד וכסייל וnbsp;וחר'ה;³¹ צ'קלג' וnbsp;ומדמנה וnbsp;וססנה;³² וnbsp;לבאות' וnbsp;וינ' וnbsp;ורמן' כל-ערם' ששלים וnbsp;ותש' וnbsp;וחצרה'ה;³³ בשפה'ה אש-תאול' וnbsp;וכרעה'ה ואשנה;³⁴ ז'ונ'ם' וnbsp;ויג' נפומ' וnbsp;וקעת'ם;³⁵ רמות' וnbsp;ודלים' שול'ה וnbsp;ועקה;³⁶ שעירים' וnbsp;עד'יהם' וnbsp;הגד'ה אגד'רים' ערים' ארכ'יע'שורה' וnbsp;וחצרה'ה;³⁷ אצ'ן' וnbsp;וחדשה' וnbsp;ומגד'ג';³⁸ ודיל'נו והמצפה' וnbsp;ויקתאל;³⁹ לבל'ש נבצקת' וnbsp;ועגלי'ן;⁴⁰ וככ'ן' וnbsp;ולחמס' וכת'יל'ש;⁴¹ אגד'ות' ביט-דגון' וnbsp;ונעמה' וnbsp;ומקד'ה' ערים' ש'ש'עשרה' וnbsp;וחצרה'ה;⁴² לבנה' וnbsp;ועתר' וnbsp;ושן'⁴³ וnbsp;ופתח' ואשנה' וnbsp;וניב'⁴⁴ וnbsp;בקעה' וארכ'ב' אמרא'ה ערם' תשע' וnbsp;וחצרה'ה;⁴⁵ עקרון' ג'נ'ת'ה' וnbsp;וחצרה'ה;⁴⁶ מעקרון' וnbsp;וימה' כל' אשר-על-יד אש-הוד וnbsp;וחצרה'ה;⁴⁷ אש-הוד' בונ'ת'ה' וnbsp;וחצרה'ה עזה' בונ'ת'ה' וnbsp;וחצרה'ה עד-נדמל' מצרים' וnbsp;וים' האגד'ל;⁴⁸ בבר' שר'mir וnbsp;ויפיר' וnbsp;ושוכה';⁴⁹ דג'ה' וnbsp;קריית-סנה' היא דבר;⁵⁰ ענגב' ואשתמה' וnbsp;ועים;⁵¹ ג'ונ'ן וnbsp;וחיל' וnbsp;ויל'ה ערם' אש-ת'עשרה' וnbsp;וחצרה'ה;⁵² ארב' וnbsp;ורומה' ואשען;⁵³ ווינ'ם'¹³ ביט-תפוח' וnbsp;ואפקה';⁵⁴ חומ'ה' וnbsp;קריית-ארכ'ע' היא חבורן' וnbsp;וצ'יר' ערם' תשע' וnbsp;וחצרה'ה;⁵⁵ מען' | כרמל' וnbsp;ויר' וnbsp;ויפטה';⁵⁶ קדר'ת-בצל' היא קדר'ת' פק'ון' גבעה' וnbsp;ותמנה' ערם' שער' וnbsp;ומצ'ר'ה;⁵⁸ חלחול' ביט-צ'ור' אדור;⁵⁹ מערת' וnbsp;ובי-ת'ענות' ואל-מתקן' ערם' ש'ש' וnbsp;וחצרה'ה;⁶⁰ קדר'ת-בצל' היא קדר'ת' ערם' וnbsp;וירבה' ערם' שט'ם' וnbsp;וחצרה'ה;⁶¹ במדבר' ביט-הערבה מדין' וnbsp;וככה';⁶² והגנש'ן וnbsp;עיר-המלח' וnbsp;וינ' גדי' ערם' ש'ש' וnbsp;וחצרה'ה;⁶³ ואת-היבוס' ש'ב' וnbsp;ושלים' לא-יכל'ם' ביני'הודה לה-הור'ם' וnbsp;ושב' הב'ס'ו' אט-בנ'י'הודה' ביר' שלם' עד' הדום' הז'ה';¹⁴

"strong= "c:H1961" x-morph= "He,C:\Vqp3ms =lemma | והיה [1][15:4]

"strong= "d:H1366" x-morph= "He,Td:Ncmsa" lemma|^[12] הגובל |[15:47]

"strong= "c:H3241" x-morph= "He.C:Np נים" lemma= וַיְמִית [15:53]

"strong= "H3201" x-morph= "He.Vai3mp" "לְיָדֵן" lemma= [15:63]

Chapter 16

¹ יצא הוגן לבני יוסק' מיטין וירחו לטעו מירוחן בהר בוטיאל לוזה ו עבר אל גובל הארץ עטרות; ² יציא מביית-אל לוזה ו עבר אל גובל הארץ עטרות;

³ וירדו מה אל גובל הפלטי עד גובל בתי חווון מתחנו ועד אדר והי תצאתה¹¹ ימה; ⁴ יונחלו בביי'ו סוף מנשה ואפרם; ⁵ יהי גובל בינוי אפרם

למשחחותם ויהי גובל נמלטם מזרקה עטרות אדר עד בית חוץ לעילון;⁶ יצא הוגן בסיום המכמתת מצפון ונסב הוגן מזרקה תאנת שלה ו עבר אותו משחחה יונחה;⁷ יעד מינחה עטרות ונערתמה ופגע בירחו ויצא הירדן;⁸ מתפוח יילן הגובל ימיה והיו תצאותיו הימה זאת נחלת מטה בני-אפרם למשחחותם;⁹ והערום המכמלות לבני אפרים בטור נחלת בני-ימנשה כל הערים וחצריהם;¹⁰ ולא הוציאו את-הכנען היושב במר ושב ההכנען בקרבת אפרים עד ימיהם אלה ויהי למס' עבד;

תצאתי [11] =lemma | [16:3] "strong= "H8444" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms

Chapter 17

¹ היה הוגרל למשטה מונשה כיירוא בכוור יוסף למקיר בדור מנשה אביו היגלעד כי הוא היה איש מלוחמה ויהילו היגלעד והבשן: ² היה לבן מנשה הנזירים למשחיהם לבני אבישר ולבניהם לבקלאק ולבני אשראל ולבני לבניהם ולבניהם שמיידע אלה בני מנשה בריו יוסף מזכרים: ³ ואלפוך דברחר ברגלאד ברכמיך ברקמנסה לאלה לו בנים כי אס-כנות ואלה שמות בנתי מלחלה ונעה חילה מלכה ותרכזה: ⁴ ותקרבענה לפניו אלעזר הכהן ולפנוי יהושע ברנשון ולפנוי הנשיים לאמר יהוה ציה את-משה לתחילנו נחלה בתרז אחיםינו ויתן להם אל-פי יהוה חילה בתרז אחתי אביך: ⁵ יפללו תבל-מנשה עשרה לעבד הארץ להגלה ונחל קנה גנבה לערם הארץ לאפרים בתור ערי מנשה ארכל-מנשה מצפון לzych וירט תצאותי הימא: ⁶ נבגה לאפרים וצפונה למנשה יהי השם בגבון ובאשר פגנון מצפון ובששר מזרחה: ⁷ כי בנות מנשה נחלו נחלה בתור בני בנו: ⁸ למןשה היהתה ארץ תפום ומפטום אל-גבול מנשה לבני אפרים: ⁹ וירד הגבול נמל קנה גנבה לפל ערם הארץ לאפרים בתור ערי מנשה אבול-מנשה מצפון לzych וירט תצאותי הימא: ¹⁰ נבגה לאפרים וצפונה למנשה יהי השם בגבון ובאשר פגנון מצפון ובששר מזרחה: ¹¹ יהי בנותיה שלשת הנקודות: ¹² ולא בENV מונשה לחורש את-הערים האלה ויאאל-הכגעני לשבות הארץ: ¹³ יהי כי חזק בון ישראל ותמן את-הכגעני למס והוועש לא הורישו: ¹⁴ ידברו בני יוסף את-יהושע לאמר מדוע נחתה לך גילה גורל אחד וחבל אחד ואני עמל עד הרẤפרים: ¹⁵ ואמור אליהם והואש אמ-עם-רבב אתה עלה לך העורה ובראת לך שם בארץ הפרי והרפאים פיאץ לך יירעאל: ¹⁶ ואמור בון יוסף לא-ההר ורכב ברקל בבל-הכגעני השב בא-ר-העמק לאשר בביות-שאן-בנוטיה ולא-שר בעמק יירעאל: ¹⁷ ואמור יהושע אל-בבז יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עס-רב אתה וכח גדול לך לא-היה לך גורל אחד: ¹⁸ כפר יהיה-לך כי-יער הוא בבראותו והה לך תצאותי כי-תורש את-הכגעני כי רכב בחלתו כי חזק הוא:

Chapter 18

¹ יקנלו כל-עדת בני-ישראל שללה ושבינו שם את-ההל מועד והארץ נקבעה לפניהם: ² שוררו לבני ישראל אל-חלוקה את-ההנלם שבעה שבטים: ³ ואמור יהושע אל-בני ישראל עד-אניה אתם מתרלים לבוא לרשות את-הארץ אשר-נתן לךם יהוה אלהי אבותיכם: ⁴ הבנו لكم שלשה אנשים לשבט ואשלחים ויקמו ותתכלו בארץ וכתבו אליהם לפלתם ויבאו אל: ⁵ ותתחלקו אוניה לשבעה חלוקים יהוה שמעך על-גבולו זנגב בית יוסף עם-הו על-גבולים מצפון: ⁶ ואתם התקבבו את-הארץ שבעה חלוקים ובאותם אליו הנה וירט לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: ⁷ אוירחلك ללוים בקרבתם כי-כחנת יהוה נחלתיך וזרואוון וחייב שבט קמןשה לך-תנו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר-נתן לךם משה עבד יהוה: ⁸ ייקמו האנשיים וילכו ויצו יהושע את-הההילים לכתוב את-הארץ לאמר לך ותתחלכו בא-ץ' וכתבו אותה ושבו אל' פה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: ⁹ וילכו האנשיים ויעברו בא-ץ' וכתובה לעינים לשבעה חלוקים על-ספר ויבאו אל-יהושע אל-הרמוניה שלה: ¹⁰ ושלר להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק-שם יהושע את-הארץ לבני ישראל כמחלקותם: ¹¹ גורל מטה בנ' בנ' למשפחתם וצא-גבול גורלים בין בון יהוה ובון יוסף: ¹² יהם הגבול לפאת צפונה מרחצון ועלה הגבול אל-כתר פריחון מטבחו והיל תצאותי מדברה בית און: ¹³ ועבָר משלם הגבול לזויה אל-כתר פה זיה נגביה חיא בית-אל וירד הגבול עטרות אדר עלה-ההר אשר-נתן מנבג לבייחרין מהחותן: ¹⁴ ותאר הגבול ונשב לפא-תם נגביה מרה-ההר אשר-על-פנוי בית-חוון נגביה ויהי ¹⁵ תצאותו אל-קירות-בעל' היא קריית יער בון יהודה זאת פאותיהם: ¹⁶ ופא-ת-נגביה מקצת קריית יערם וצא-הגבול נמה וילא אל-מעון מ-פחות: ¹⁷ ותאר הגבול אל-כתר פה זיה נגביה וירד עון רעל' בר-הנום אשר-בעמק רפאים צפונה וירד עון רעל' הנם אל-כתר היבוט נגביה וירד עון רעל' מעליה אדקם יירד אבן בון ברראון: ¹⁸ עבר אל-כתר מול-הערבה צפונה וירד הערבה: ¹⁹ עבר הגבול אל-כתר בית-חילה צפונה והען ²⁰ תצאות ²¹ הגבול אל-לשון וס-הפלח צפונה אל-קצתה היזון נגביה זה גובל נגב: ²² ובית-הערבה עצמה זאת נחלת בון בנומן בגבוליה סביר למשפחתם: ²³ והעום והפרה ועפרה: ²⁴ וכפר העמן ²⁵ והעפני וגביע ערים שתים-עשורה ומצירין: ²⁶ גבעון והרפה ואראות: ²⁷ והמצאה: ²⁸ וויקם ורפאל ותראה: ²⁹ ואלע האלף והיבוט היא ירושלים בערת קרת ערים ארבע-עשרה ומצירין זאת נחלת בון-ביבון למשפחתם:

¹¹[18:12] יהה | lemma = "היה" x-morph= "He,C:Vqq3ms"

¹²[18:14] יהה | lemma = "היה" x-morph= "He,C:Vqq3ms"

¹³[18:19] יהה | lemma = "היה" x-morph= "He,C:Vqq3ms"

¹⁴[18:19] תצאותו | lemma = "תוצאה" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms"

¹⁵[18:24] העמנה | lemma = "כפר העמנה" x-morph= "He,Np"

Chapter 19

1 לאָה הגוארל השני לישמעון למופea בני-ישראלם ויהי נחלתם בטור נחלת בני-יהודה;² יהו ליהם בנחלתם באאר-שבע ושבע ומולקה;³ בחצר שאעל ובלה ועצם;⁴ ואלתוולד גתול וחצרמה;⁵ ציקלג כייטה-הרכבת וחצר סוסה;⁶ בית לבאות ושוחון ערים שלש-עשרה וחצריה;⁷ עזע רפומן ועתר ועשן ערים ארבע וחצריה;⁸ כל-החצרום אשר סביבות הערים האלה עד-בעל באר ראמת מג'זאת נחלת מטה בעין-ישראלן למושבותם;⁹ מחייב בני יהולה נחלת בני שמעון כייה חילך בני-יהודה רב מלט ויחיל בני-ישראלן בטור נחלתם;¹⁰ ג'על הגוארל השלייש לבני זבולון למושבותם והיו גובל נחלתם עד-שריד;¹¹ עליה ומרעלה וגע בעדבשת וגע אל-הנחל אשר על-פני קינעם;¹² שב משורק קדרה מזרחה של-גבול כסלת תבר ויאא אל-קידרת ועלה יפו;¹³ ומשם עבר קדרה מזרחה גתה ספר עטה קצין ויצא רפומן המתאר הנעה;¹⁴ נסב אותו הגבול מצפון מנגנון והוא תצאתיו גי ופתח-אל;¹⁵ קוטת וננהל ושמרון וידאליה ביתם לערים שתים-עשרה וחצריה;¹⁶ זאת נחלת בני-ישראלן למושבותם הערים האלה וחצריה;¹⁷ יששכר יצא האגול הרבעי לבני יששכר למושבותם;¹⁸ יהי גבולם יראעה לה-כטולות ושותם;¹⁹ חפרים ושיין ואנחרת;²⁰ הריפות וקשיין ואבץ;²¹ ברמת ועיראנט וען דקה ובית פatz; אפיגען הגבול בתבור ווחצומה;²² בית שמש והוא תצאתיו גבולם היידן ערים שש-עשרה וחצריה;²³ זאת נחלת מטה בני-ישראלן למושבותם הערים וחצריה;²⁴ יצא האגול החקמייש למטה ביז'א-אשר למושבותם;²⁵ יהי גבולם חלקת וחל' ובטן ואכשף;²⁶ ואל-תולר עםעד ומשאל וגע בכרכמל הימה ובשיכון לבנת;²⁷ שב מזרחה השמש בית דן וגבע בבלון ובן ופתח-אל צפונה בית העמק וענאל ויצו אל-כבול משמאלה;²⁸ עברון ורחב ומן וקנה עד ציון רבה;²⁹ שב גבול' הרמה ועד-ער מברצ'ר ושב הגבול חסה והוא¹² תצאתיו הימה מתכל אקיבה;³⁰ ערמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריה;³¹ זאת נחלת מטה בני-ישראל למושבותם הערים האלה וחצריה;³² לבני פתל' יצא האגול השלייש לבני נפתלי למושבותם;³³ יהי גבולם מחולף פאלון בענינים ואדמי הנקב ויבנאל עד-לוקם ויהי תצאתיו היידן אל-כבול במלה א-זנות תבור יצא מעם חזקה וגע בבלון מנגב ובאזור פגע מם וביהודה היידן מזרח השמש;³⁵ וערן מברצ'ר הדים צר וחתמת רקע וככרצה;³⁶ וא-דרמה וחרמה וצצ'ו;³⁷ קדרש ואדרעי וען חצ'ו;³⁸ וראון ומגד'ל אל-חרם ויבית-ענין בית שמש ערים תש-עשרה ומצריה;³⁹ זאת נחלת מטה ביז'נפתלי למושבותם הערים ומצ'ריה;⁴⁰ למטה בני-ידן למושבותם יצא האגול השבע;⁴¹ יהי גובל נחלתם ערעה ואשתאול וער שמש;⁴² ושלבון ואילון ויתלה;⁴³ אוילון ותמנתה ועקרון;⁴⁴ אלתקה ובתון ובטל;⁴⁵ ויהד ובניביך וגוטרמן;⁴⁶ ומי הירקון והרkon עם-הגבול בול יפו;⁴⁷ יצא גבול-בני-ידן מלה וועל' בני-ידן וליחם עם לילך אורה אורה וירשו אורה וישבו בה ויקראו ללהם זו כשם זו אביהם;⁴⁸ זאת נחלת מטה בני-ידן למושבותם הערים האלה וחצריה;⁴⁹ יכולו לנחל-אלת-הארץ לגובלתיה ויתנו בני-ישראל נחלת להושע ברון בתוכם;⁵⁰ על-פי יהוה נתנו לו את-העיר אשר שלא את-תמן-ת-סרך בהר אפרים ויבנה את-העיר ושב בה;⁵¹ אלה הנחלה אשר נחלו אל-עיר הכתן | יהושע ברון וראשי האבות למטות בני-ישראל | ג'על | בשלה לפני יהוה פמח נחל מוזע וכל-מחלם את-הארע;

"strong= "c:H7831" x-morph= "He,C:Np:Sd "בְּצִוָּה" =lemma [עֲשֵׂת בְּצִוָּה] 1[19:22
"strong= "c:H1961" x-morph= "He,C:Vqwh3mp "הִיא" =lemma [הִיא] 2[19:29]

Chapter 20

1 דבר אל-בנָי שישראל לאמר לנו לכם את-עורי המקלֶט אשר-דברת אליכם ביד-משה: **3** לנו שמה הרוץ מכה נפש בשגגה בבל-דעת והיו לכם למקלֶט מוגלך: **4** נס אל-אתה | מתקעים אלה ועמדו פותח שער העיר ודבר באזני זהני העיר הריא את-דבריו ואספו אוננו חנורא אל-טום ונתנו-לו מוקם ושב עמו: **5** כי ויחז גאל הדם אחריו ולא-יסגרו את-הרכח ביןינו כי בבל-דעת הכה את-ירעהו ולא-שנא הוא לו מתכוון שלשות: **6** ושב | בעיר ההיא עד-עמדו לפני העדה למפטת עד-מותה הכהן הגדול אשר יהיה ביוםיהם הרים איז | ישוב הרוץ ובא אל-עיר ואלבתו אל-העיר אשר-נס משם: **7** ויקדשו את-בל-דעת בגיל בהר נפתלי ואת-שכם בהר אפרים ואת-קרית ארבע היא חרבון במר הוקה: **8** ומ עבר לירדן יריחו מורה נתנו את-בצער בעדכבר בפיישר מפעטה ראובן ואת-ראמת בגלעד מפעטה הגדוד ואת-גוזן¹ ב键盘 מפעטה מנשה: **9** אלה היו על הטעורה לכל | בני ישראל ולג'ר היגר בתוכם לנו שמה כל-מכה-נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד-עמדו לפני העדה:

"strong= "H1474" x-morph= "He,Np" =lemma גָּלוֹן¹ [20:8]

Chapter 21

¹ ואשׁוּ אֲבֹתֵיכֶם אֶל־אֱלֹהֶיךָ בְּרִנְיוֹן וְאֶל־רַאשֵּׁי אֲבוֹתֵיכֶם בְּשָׁלָה בָּאָרֶץ כְּנֻעַן לְאָמֶר
והוּא צִוָּה בְּדִין־מֶשֶׁה לְתִתְמַלֵּנוּ עִירִים לְשָׁבַת וּמְגַרְשֵׁינוּ לְבָהָרֶתֶן:³ אָתָּנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְלוּלִים מִנְמַלְתָּם אֶל־פִּי וְהוּא אֶת־הַעֲרָם הָאֶלְהָה
את־הַמְּרָשָׁה:⁴ יצאַת גָּנוֹל לְמַשְׁפָּחָת הַקָּהָת וְהַיְיָ לְבָנֵי אָהָרֹן הַכֹּהן מִרְחָלּוֹת מִמְּטָה הַזָּהָב וּמִמְּטָה הַשְּׁמְעָן וּמִמְּטָה הַבָּנָול עָרִים

שלש עשרה: ⁵ולבני קהת הנזירים ממפעחת מטה אָפְרִים וממטה אָלֵן ומחייב מטה מנשה בגורל ערים עשר: ⁶ולבני גרשון ממפעחת מטה יְשַׁכָּר וממטה אָשֶׁר וממטה נְפָתִיל אָמְחִץ מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלוש עשרה: ⁷ולבני מירון למשפחותם ממטה ראנון ממטה אָזָד וממطا זבולון ערים שטים עשרה: ⁸ויתנו בנ'ישראל ללו'ם אתי' הערים האלה ואתי' מגרשיהן כאשר צוה והוא ביד' משה בגורל: ⁹ויתנו מטה יְהוָה וממطا בני יהולה וממطا בני שמעון את הערים האלה אשר קורא אהון בשם: ¹⁰וייה לבני אהון ממפעחת הקהתי מבני לוי כי להם ה'ה' הגובל ריאשנה: ¹¹ויתנו להם את קריית ארכבע אב הענק תיא חברון בתר יהודה ואתי' מגרשיה סביבתיה: ¹²ואתי' שדרה העיר ואתי' חצרה נתנו לבל' בק' פגה באח'זון: ¹³ולבני | אהון הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואתי' מגרשיה ואתי' לבנה ואתי' מגרשיה: ¹⁴ואתי' יתר ואתי' מגרשיה ואתי' אשתמע ואתי' מגרשיה: ¹⁵את' חילן ואתי' מגרשיה ואתי' קדר ואתי' מגרשיה: ¹⁶את' ען ואתי' מגרשיה ואתי' טה' ואתי' מגרשיה את' ב'ת שמש ואתי' מגרשיה ערים תשע מאות שני השבטים האלה: ¹⁷וממطا בנימן את' גבעון ואתי' מגרשיה את' גבע ואתי' מגרשיה את' עונתות ואתי' מגרשיה ואת' עלמון ואתי' מגרשיה ערים ארבע: ¹⁸כל' עלי בנ' אהון הכהנים שלוש עשרה ערים ומגרשין: ¹⁹ולמ' משפחות בנ' קהת הנזירים מבני קהת וה' עני גורלים ממطا אפרים: ²⁰ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את' שכם ואתי' מגרשיה בהר אפרים ואת' צער ואתי' מגרשיה: ²¹את' קבאים ואתי' מגרשיה ואת' בית חורן ואתי' מגרשיה ערים ארבע: ²²וממטה אָלֵן את' אלתקא ואתי' מגרשיה את' גבעון ואתי' מגרשיה: ²³את' אילון ואתי' מגרשיה את' גתדרון ואתי' מגרשיה ערים ארבע: ²⁴וממ' מצחיצות מטה מנשה את' מען ואתי' מגרשיה ואתי' גתדרון ואתי' מגרשיה ערים שטים: ²⁵כל' ערים עשר ומגרשין למשפחות בנ' קהת הנזירים: ²⁶ולבני גרשון משפחות הלוי' מחייב מטה מנשה את' מגרשיה ואתי' מגרשיה ערים שטים: ²⁷בבשן ואתי' מגרשיה ואתי' בעשתרה ואתי' מגרשיה ערים שטים: ²⁸וממطا ושכ'ר את' קשין ואתי' מגרשיה את' עבדון ואתי' מגרשיה: ²⁹את' ירמות ואתי' מגרשיה את' ען גנים ואתי' מגרשיה ערים ארבע: ³⁰וממ' מה עיר וגרשון ואתי' מגרשיה: ³¹את' חלקת ואתי' מגרשיה ואתי' רחוב ואתי' מגרשיה ערים ארבע: ³²וממطا נפטלי את' עיר מקלט הרצח את' קדש בגול ואות' מגרשיה: ³³כל' עלי הגרשני למשפחות שלוש עשרה עיר וגרשון ואתי' מגרשיה: ³⁴ולמשפחות בנ' מרון הלוי' הנזירים את' קהנעם ואתי' מגרשיה את' קרתת ואתי' מגרשיה: ³⁵את' קדרה ואתי' מגרשיה את' נהלה ואתי' מגרשיה את' מגדון ואתי' קרטן ואתי' מגרשיה ערים שלוש: ³⁶כל' עלי הגרשני למשפחות הנזירים את' קדרה ואתי' מגרשיה: ³⁷את' קדרות ואתי' מגישת ואתי' מגישת ערים ארבע: ³⁸וממטה ג'ן את' עיר מקלט הרצח את' רמת בגול ואות' מגרשיה ואתי' מגישת ואתי' מגרשיה: ³⁹את' חשבון ואתי' מגרשיה את' עזר ואתי' מגישת כל' ערים ארבע: ⁴⁰כל' ה' ערים לבני מירון למשפחותם הנזירים מט' הלוי' וה' גורלים ערים שטים עשרה: ⁴¹כל' עלי הלוי' בתור אחוזת בנ' ישראל ערים ארבעים ושמעה ומגרשיהן: ⁴²תהי' יהה הערים האלה עיר ומגשיה סביבתיה כן לכל' הערים האלה: ⁴³ויתן יהוה לישראל את' כל' הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירושה ושבו בה: ⁴⁴וינח יהוה להם מס' לבב כל' אשר נשבע לאבותם ולא' עמד איש בפניהם מכל' אבותם את' כל' אטיביהם נתן יהוה בקדם: ⁴⁵לא' נפל דבר ה' דבר ה' אשר דבר יהוה אל' בירת ישראל הכל' בא:

"strong= "H1474" x-morph= "He,Np" lemma= [1] גָּלוּ[2] 21:27

Chapter 22

או יקראי יהושע לראובני ולגדי ולחציו מטה מנשה;² ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל-אשער צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקள' לכל אשר-מצוות את-אחדם זו ימים ורבים עד היום הזה ושמרתם את-משמורת מצוות יהוה אלהיכם;⁴ עתה הולך יהוה לכל-אשער צוותם את-אחדם זיה ימים ורבים עד היום הזה ושמרתם את-אחדם אשר | גנו לכם משה עבד יהוה בוגר בירך;⁵ כי אליהם לאשער דבר להם ועתה פנו ולט לכם לאחליך אל-ארץ אחותכם אשר | שמרו מאי לעשות את-המצוות ואתי-התורה אשר צוה אתכם משה עבד-יהוה לא-רבבה את-יהוה אלהיכם וללחת בכל-דרך ולשמר מצוותיו ולבקה-בנ' ולבב' בכל-לבבכם ובכל-לipsכם:⁶ יבריכם יהושע וישלחם ולכ' אל-אלהיכם: ס' ולחציו | שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו גמן יהושע עם-אחיםם בעבר¹¹ הירדן ימה גם כשלחם והועש אל-אלהיכם יבריכם;⁸ ויאמר אלהים לאמר בנכסיהם ורבים שבוטו אל-אלהיכם גמיקה נגה רב-מאד בקסף נברוב ונבחנת וביברול ו בשלמות הרבה מאי חילקו שללי-אחיםם עם-אחיםם:⁹ ישבו וללו בני-יראובן ובנימל' וחציו | שבט המנשה מאת בני ישראל אשר בא-ארץ-קנעני לכת אל-ארץ הגלעד אל-ארץ אחותם אשר נא-חו-בה על-פי יהוה ביד-משה:¹⁰ ויבאו אל-גָּלְילָה הירדן אשר בארץ-כנען ויבנו בני-יראובן בני-י'ך ויחציו שבט המנשה שם מזבח עלי-הירדן מזבח גדול לмерאה:¹¹ ושמעו בני-ישראל לאמר הינה הבן בני-יראובן ובני-י'ך וחציו שבט המנשה את-המזבח אל-מול' ארץ כנען אל-גָּלְילָה הירדן אל- עבר בני-ישראל:¹² ושמעו בני ישראל ויקחלו כל-עדת בני-ישראל שללה לעלות עליהם לצבא:¹³ ושלחו בני-ישראל אל-בנ'-יראובן ואל-בנ'-'י'ך ואל-חציו שבט-מןשה אל-ארץ הגלעד באלת'ן שבט-מןשה אל-ארץ הגלעד את-פינחס בר-אלעדר הכהן:¹⁴ עשרה שנים עמו נשיא אחד בשיא אחד לבית אב לכל מטבח ישראל ואוש רاش בית-אבותם הקה לאלא' ישראל:¹⁵ ישבו אל-בנ'-יראובן ואל-בנ'-'י'ך ואל-חציו שבט-מןשה אל-ארץ הגלעד ידברו אתם לאחים: כה אמרו כל' | עדת יהוה מה-ההמעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב הום מאחריו יהוה בנותכם لكم מזבח למדרכם הום בהוה:¹⁷ המעט-לנו א-תען פעור אשר לא-הטהרנו ממנה עד היום הזה ויהי הנטף بعدת יהוה:¹⁸ ואתם תשבו הום מאחריו יהוה והוא א-תם תמרדו היום ביהוה ומחר אל-כל-עדת ישראל ויהצ'¹⁹: ואיך א-תמאלת הארץ אחותכם עברו לכם אל-ארץ אחות יהוה אשר שכך-שם משכן יהוה והאחו בתוכנו וביהוה אל-תתרמדו וא-תען אל-תתרמדו בנותכם لكم מזבח מלעל' מזבח יהוה אל-ה'ן | עkan בך-זוח מעל' בחרם ועל-כל-עדת ישראל היה קצ' והוא אש אחד לגוע בעונ':²¹ ושען בני-יראובן בני-י'ך וחציו שבט המנשה ידברו את-ראשי אל-ישראל:²² אל' אלהים | יהוה

אל | אלהים | יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אמ' במדבר ואם' במעל' ביהוה אל-תושענו הימים הזה: ²³ לבנות לנו מזבח לשוב מאחריו יהוה ואס-על-העלות על-יה ונונקה ואס-על-שעות על-יה זבחני שלמים יהוה הוא יבוקש: ²⁴ אם לא מדאגה מדבר שעינו את-זאת לאמר מחר יאmr בנויכם לבנוון לאמר מה-ילךם וליהו אלהי ישראל: ²⁵ אבל נטרכיה בינו נבניכם בני-יראובן ובניעיד את-ירידן אויליכם חיל' ביהוה והשביתו בניכם את-יבנינו לבכתיו ירא את-יהו: ²⁶ וגואמר נעשה-זנא לנו לבנות את-המזבח לא לעולה ולא לבח: ²⁷ כי עד הוא בינו ובויכם וביהוה דרתוינו אחרינו לעבד את-העבetta היהו לפניו בעלותוינו נטהחינו וא-יאמרנו לא לערלה לא לבח כיעד הוא בינו: ²⁸ כי-יאmr אלוינו ואל-דרתינו מחר ואמרנו ראו את-תבנית מזבח יהוה אשר-ען אבוננו לא לעולה לא לבח כיעד הוא בינו: ²⁹ קילילה לנו ממענו למך ביהוה ולטב היום מאחריו יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אל-הינו אשר לפניו משוכנו: ³⁰ ישמע פינחס הכהן ושיאן העזיה וראשון אל-בניראובן ואל-בניעיד ואל-בניען לא לערלה מנשה והוא פינחס ³¹ וגואמר פינחס בר-אלעוז הכהן אל-בניראובן ואל-בניעיד ואל-בניען מנהה היום | ידנו כי-יבתוכנו והוא אשר לא-מעלתם בויהה המעל האה אז הצלתם את-בנין ישראל מיד יהוה: ³² ישב פינחס בר-אלעוז הכהן | והנשאים מאת-בניראובן ומאת-בניעיד וכלהוגים אשר הכרתי והם הגודל אל-בנוי ישראל ושבו אותם דבר: ³³ יטיב הדבר בעני בני-ישראל וברכו אלהים בני-ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את-הארץ אשר בני-יראובן ובניעיד שבעם בה: ³⁴ ויקראו בני-יראובן ובניעיד למזבח כי עד הוא בינו כי יהוה אלהים: ³⁵

¹¹ [22:7] עבר | lemma = "עַבֵּר" | x-morph = "He,R:NcmSC" | strong = "H5676"

Chapter 23

¹ יהי-ים רבעם רבעם אחריו אשרהנים היהו לישראל מפל-אוביהם מסבב יהושע ² זkan יהושע לכלי-ישראל לזכינו ולראשו ולשפטי ולשפטיו ואס-על-העלות באתי ביהם: ³ אאתם ראיותם את כל-אשר עשה יהוה אלהים מפניכם כי יהוה אלהים הוה הילם והוא הנטתם لكم: ⁴ ראו הפלתי لكم את-ההוגים הנשאים האלה בנחלה לשבטים מירידן וכלהוגים אשר הכרתי והם הגודל מבוא השם: ⁵ יהוה אלהים הוה נדעם מפניכם והוציאתם מלפניכם וירושתם את-הארץ כאשר דבר יהוה אלהים لكم: ⁶ יחזקתם ממד לשמר ולשאות את כל-הכטוב בספר תורת משה לבתוי סור-מןינו ימינו ושמאול: ⁷ לבתויו בגוים האלה הנשאים האלה אולחים זים גדים ועצמים ואתם לא-עמדו אש בפיוים עד הים הזה: ⁸ כי אמ' ביהוה אל-הילם תזקקו כאשר עשתם עד הים הזה: ⁹ יזרש יהוה מפניכם לא-תזקלו ולא תשבעו ולא תעבוזו ולא תשתחוו להם: ¹⁰ איש-אחד מכם ורדי-אלף כי | אמש-זוב תשובה ודבקתם בימורי-הגום האלה הנשאים כאשר דבר لكم: ¹¹ ונשמרתם ממד לנפשתיכם לאחבה את-יהו אלהים כיל-הארץ יידען כו' לא יס' יהוה אלהים הילם הילם האלה אתכם והתחננתם בהם נאתם בהם והם בכם: ¹² כי | אמש-זוב תשובה ודבקתם בימורי-הגום האלה הנשאים לפח ולמוקש ושלט בצדיכם ולצנוגים בעיניכם עד אדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נטן לך יהוה אלהים: ¹³ וזה אנט' חיל' בדור כל-הארץ יידען כיל-ביבם וכל-גפנעם כיל-הדרים הטובים אשר דבר יהוה אלהים עלייכם הכל' בא לכם לא-גנוף ממענו דבר אחד: ¹⁴ כי יהוה כא-שר-בא עליכם כיל-הדר הילוב אשר נטן לך יהוה אלהים כו' ביא יהוה עלייכם את כל-הדר הילוב עד-השמיין או-תכם פעל האדמה האהת אשר-גננו לך יהוה אלהים: ¹⁵ פעלכם את-הברית יהוה אלהים אשר צו אתכם ווילקתם ושבדקתם אל-הרים ואת-הרים והשתחוויתם להם ויהה אריה-הובך כל-הארץ הטובה אשר-גננו לך יהוה אלהים אשר צו

Chapter 24

¹ ישאף יהושע את-כל-שבטי ישראל שכמה ויקרא זkan ישראל ולראשו ולשפטיו ולשפטיו ויתיצבו לפני האלים: ² וגואמר יהושע אל-כל-העם כה-אמ' יהוה אלהי ישראל בעבר ההר שבו אבותיכם מעולים טרח אבי אברם ואבוי נחור ויעבדו אלהים אחים: ³ יא-קח את-איביכם את-אברהם מעבר הגר לא-ולך אוטו בכל-ארץ כגען ורבבה ⁴ את-ירדן ואת-צ'ון את-צ'חק: ⁵ ואשיך את-משה ואת-ארכן ואג' את-מצרים כאשר עשית בקרובו ואחר הוצאה אתכם: ⁶ יא-וציא את-אבותיכם ממצרים ותבא הארץ ירדה-הנמה וירדה-מצרים ברוך ובפרשים ים-ס' כי | יא-עקר אלהי יהוה ושם מואל בינויכם בגין המצרים ובא עליו את-הרים וככל-ההרים ותראינה עיניכם את-אשר-עשיתי במצרים ותשבעו במדבר ים-רבים: ⁸ יא-באי ¹² האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואת-ירדן את-ארצם ואת-ירדן את-מצרים מפניכם: ⁹ יקם בלק ברכפור מלך מואב וילחם בישראל ושלחן ויקרא לבלעם גנבעור לקלל אתכם: ¹⁰ ולא אובי-תמי לשלען לבלעם יברך ברכ' אתכם ואצל אתכם בידכם: ¹² יא-שלוח לפניכם ובתבאו אל-יריחו ולחתמו בכם בעלי-יריחו קאמול והפרוי והכנען והגרשי החוי והיבוסי ואת-אתכם את-הצרעה ותגרש אתכם מפניכם שמי מלכי הארץ לא בחרבך ולא בקשתך: ¹³ יא-טן לך ארץ | אשר לא-ייגעת בה וערם אשר לא-יבניהם ותשׁנו בהם קרמים וזיתים אשר לא-יבנעו אתם אל-כל-ים: ¹⁴ ועה ורא א-תיהו ועבדו את-ירדן את-ארצם ואנכי בימי נשבד את-יהו: ¹⁶ ווען העם ואמר אשר-עבדנו אבותיכם אשר בעבר ¹³ הנבר ואם-את-הארץ האמרי אשר אתם שבים בא-צים ואנכי בימי נשבד את-יהו: ¹⁷ כי יהוה אלהים הילם הוא המעליה אתנו ואת-אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה

לעיננו את האותות הגדלות האלה ושמרנו בכל הדור אשר הילכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבתם: ¹⁸ יגרש והוא אתקל העמים ואתה אמר כי שב הארץ גם אנחנו נעבד את יהוה כיהוא אליהם ¹⁹ ואמר יהושע אליהם לא תקל לנו לעבד את יהוה כי אליהם קדשים הם ואלקנו הוא לא איש לא פשעכם ולמתאותיכם: ²⁰ כי תעוזבו את יהוה ועבדתם אלקי נכר ושב והרע لكم כליה אתכם אחורי אשר היה טוב לכם: ²¹ ואמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: ²² ואמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אם בחרתם لكم את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: ²³ ועתה הסירו את אלהינו הנכאר אשר בקרבתם והטו את לבבכם אל יהוה אלהינו שראל: ²⁴ ואמרנו העם אל יהושע את יהוה אליהם נעבד ובזמנו ונשמע: ²⁵ ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא ויעש לו חק ומפט בשכם: ²⁶ ויכתב יהושע את דבריהם אלה באסף תורה אלהים ויח' אבן גודלה ויקיינה שם מחת יהוה אשר במקdash יהוה: ²⁷ ואמר יהושע אל כל העם הנה האבן החאת תהיה לנו עדות כי היא שמעה את כל אמני יהוה אשר דבר עטנו והיתה בכם לעזה פרתchapון באלהיכם: ²⁸ ושליח יהושע את העם איש לנחלתנו: פ' יהו אחורי הדברים האלה יימת יהושע בראינו עבד יהוה ברומאה ועשר שנים: ³⁰ ויקבר אוטו בגבוב נחלתנו בתמנת סרכח אשר בהר אפרים מצפון להר געש: ³¹ ועבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל | ימי חזקנום אשר הארכו ימים אחריו יהושע ואשר ידען את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל: ³² ואת עצמותיו סרף אשר העל בבני ישראל ממצרים קבנו בשכם בחלקת השדה אשר קבנה יאנק מאת בני יתנור אביהם במאה קשטה ויהו לבני יוסוף לנחלתה: ³³

¹¹[24:3] ארבה | lemma = רבה "c:H7235a" x-morph= "He,C:Vhw1cs"
¹²[24:8] אבאה | lemma = בוא "c:H0935" x-morph= "He,C:Vhw1cs:Sh"
¹³[24:15] עבר | lemma = עבר "m:H5676" x-morph= "He,R:Ncmsc"

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community